NAM THỨ MƯỜI LAM. — SỐ THỨ 308 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ BẢY 25 JUIN 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Phận-quốc và các Thuộc-địa Pháp	8$00	4$00	2$00	1$00
Ngoại-quốc.	9 00	4 . 50	2 25	
Các làng và các công-sở.	14 . 00	7 . 00	3 . 50	
	10 . 00	5 . 00	2 . 50	

Hàm-mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 68, Rue Jules Ferry, Hanoi.

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 150

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.

Prix moyens, dernière page :	
Une seule insertion.	0$30 le c/m
Contrat annuel	
Par centimètre et par insertion.	0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales.	1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . .	0$20 la ligne

Sự tiến-hóa của nữ-lưu nước ta ngày nay

Đàn bà nước ta phần nhiều có thông minh, có tài đảm, có tính kiên nhẫn, có đức phục tòng, lại trải bao nhiêu năm dầm thấm cái lễ giáo của nho học, và giữ theo cái tập quán của xã-hội, cách phòng nhân rất là nghiêm nhặt, sự dạy dỗ rất là kỹ càng (tuy xưa kia đàn bà ít người được học, thông hiểu được nghĩa-lý, mở mang được tri-thức, mà về cách ăn ở và tính nết, thì rèn dạy rất nghiêm), đã rèn đúc được biết bao nhiêu mẹ tử, vợ thuận, dâu hiền, gây dựng được mối hạnh-phúc cho gia-đình, xây đắp được nền phong-hóa cho xã-hội, khiến cho dân-tộc Việt Nam, được hưởng cái phúc yên vui đầm ấm, mà sinh trưởng đoàn-tụ đến nay đã mấy nghìn năm. Lại lắm người có tài hoạt-bát linh lợi, biết cách cần kiệm để trị gia, biết đường buôn bán để sinh lợi, làm cho gia-môn hưng vượng, chồng con vẻ vang, đáng là vị chủ mẫu ở trong gia-đình và vị nội-trưởng của người đàn ông vậy.

Bây giờ thời thế đã thay đổi, vận hội đã mở mang, nữ giới ta nhờ những điều tân kiến dị văn hàng ngày, mà trí thức đã rộng rãi hơn trước. Nữ giới ta cũng đã phần nhiều hiểu lẽ đàn bà cũng có tai mắt, cũng đủ gân óc, cũng chiếm một số nửa người trong nước, chẳng kém gì đàn ông. Vậy đàn bà ở trong nước cũng phải có nghĩa-vụ, cũng được hưởng quyền lợi, cũng phải lo đóng góp cái bản-phận của mình với xã-hội, để giúp việc tiến hóa cho quốc-dân. Vậy phải theo đường học-vấn để mở trí rèn tài, mong thành con người hữu dụng, để gánh vác một phần công việc cho xã-hội sau này. Vào khoảng mươi mười lăm năm nay, số học trò theo học ở các trường một ngày một nhiều, mà trình-độ học cũng một ngày một cao thêm. Hiện nay những người có bằng sơ-học Pháp-Việt, bằng cao-đẳng tiểu học Pháp-Việt, đã khá nhiều lại có người đã tốt nghiệp, ở các trường cao-đẳng Đông-pháp, có người đỗ bằng trung-học Tây, nghe đâu lại có người chí khí rộng xa, muốn đi theo học ở các trường đại học bên Pháp. Nói về đường thực hành, thì cũng đã nhiều người có chí khí gây dựng được công cuộc lớn lao, tức như Nữ công học hội ở Huế, và Nữ-công học hội ở Vinh, mục đích cũng thật là chính đại.

. . . . . Tuy trình độ học vấn ở nước mình, so với các nước văn minh, hãy còn thấp kém đến mấy bực, đã dám đâu mong có người như các bà ở bên Âu-Mỹ, hoặc làm lồng trưởng một bộ, hoặc làm sứ thần ở nước ngoài, hay là các bậc nữ kiệt tài lược siêu việt, danh tiếng lừng lẫy ở Trung-hoa và ở Nhật-bản bây giờ, mà ở vào một nước nữ quyền áp ức đã bao nhiêu đời, mới bắt đầu lên con đường tiến-hóa, bây giờ được như thế, sự tiến-bộ kể cũng đã là mau. Biết đâu giảm bớt nửa sau nay, học-vấn một ngày một tiến, trình-độ một ngày một cao, trong nữ giới của ta, chẳng này nở ra người xuất sắc phi thường đủ giúp đỡ sự tiến-hóa cho xã-hội, làm vẻ vang cho nòi giống Việt-Nam, đó thật là một việc đáng mừng mà có thể nói trước được.

Tuy vậy mừng thật đáng mừng, mà lo cũng thật đáng lo. Ở thế kỷ thứ hai mươi này, nếu cứ khư khư giữ theo lối cũ, thì là trái với nhân đạo, trái với công lý, trái với cái công lệ tiến hóa, quyết không thể như thế được. Nhưng nếu theo phong-tục mới, học-thuật mới, mà không biết suy xét cho kỹ càng, không biết phân biệt điều dở điều hay (cũng có cái ở xứ này thì hay mà đem sang xứ khác lại hóa ra dở), không xét xem có hợp với tính tình phong tục của mình hay chăng, cứ lóe mắt choáng tai, nhất thiết cho là tốt là hay mà đua nhau bắt-chước, thì cái tốt cái hay của người chưa chắc đã học được, mà cái nền nếp cũ của mình đã phá tan đi. Những bậc có tài lược, thì chưa dễ thấy được một người, mà gây nên cái thói dâm đãng khinh nhờn, làm hư hỏng mất mối hạnh phúc của gia-đình, và nền phong hóa của xã-hội, thì trước mắt, thấy đã nhan nhản, sự lẳng phong-tục đổi bại, một ngày một tệ thêm ra, ngọn nước chảy xuôi, còn chưa biết đến đâu là cùng cực. Chị em ta ở vào cái buổi đổi cũ thay mới này, cái hay cái tốt của người đã đành nên bắt chước, mà cái hay cái tốt của mình lại càng phải giữ gìn, mới thật là người xuất sắc ở trong nữ-giới Việt-Nam, có bổ ích cho nhà cho nước vậy.

H. T. B.

Le PARFUM des HUMANITÉS
(Sổ-Kỳ Thanh-Hoa)
Soạn-giả : E. VINYRAS
Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Văn-chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển . . . 2$00
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1.00
[illegible]

Vô-tuyến-điện

Ngày 22 juin 1927

Nước Pháp

Bản luận về việc bình gia

Thứ đáng ngại viện đã xét bản dự án luật ship về việc bổ-khuyết lại bình gia Nghị-viện bỏ ba khoản của M. Reynaudel, vì chưa phê khuất cái vấn đề tin nhiệm mà xin bỏ ba khoản ấy. Khoản thứ nhất xin rất là sau khi hội ý kiến nghị-viện, chánh phủ mới tuyên-ấp động binh, bị nghị-viện có 331 phiếu đối với 160 phiếu ưng hà ; khoản thứ hai nói trong khi có việc phải tranh với đường xã-hội, thì không được đáng đến binh gia, bị nghị-viện bỏ 330 vế đối với 500 vế ưng hà, vì M. Poincaré có nói khoản ấy trái với hiến pháp ; khoản thứ ba xin giao cho nghị-viện định cái số hội-viên tại Chiến tranh thương hội-đồng, và cái chức-vụ của hội-đồng ấy, bị nghị-viện bỏ 345 vế đối với 151 vế ưng hà.

Việc cải lương thể lệ bầu cử

Trong tờ trình của bàn coi về việc sửa đổi thể lệ bầu cử định cái số thứ dân nghị-viện là 609 viên.

Cái vấn đề quan thuế

Ban hội-đồng thương-mại của thứ-dân nghị-viện xét bản dự án quan-thuế mới phân nhiều nhẹ hơn ngạch quan-thuế của các nước khác, nhưng hội-đồng phải đối kiến-thiết về mấy thứ thuế và [illegible] bổ đến hàng hóa của nước Pháp hay của thuộc địa mấy mà định ngạch thuế cao quá. Hội đồng muốn rằng trước khi quyết-nghị về ngạch quan thuế mới thì nên lấy đặt các giao-ước thương-mại với các nước.

Nước Đức

Cái chánh sách ngoại giao

Các báo về đảng quốc-dân hoan nghênh cái phương-sách mới trong việc ngoại-giao của nước Đức, như vậy thì bỏ các quan thượng thư và đảng quốc-dân không ưng thuận công việc và ký hội-đồng mới rồi của hội-đồng quan trị bởi Van-quốc.

Nước Nật

Về cuộc hội nghị bàn luận ở Genève

Bộ ngoại-giao lấy làm chán dạ về cái kết quả cuộc hội-nghị bàn luận ở Genève.

A. R. I. P.

Việc Trung-hoa

Ngày 18 juin 1927

Lý-cảnh-Lâm theo về Quốc-dân-quân

Lý-cảnh-Lâm nguyên là đốc quân Trực-lỗ cũ, vừa rồi bị Trương tác-Lâm bắt lệnh bắn, trốn xuống Tương hà, vào yết kiến Tưởng-giới-Thạch tỏ ý xin phục tòng quốc dân-đảng. Tưởng lên tan chuyện, sử làm chức Trực-Lỗ quân chiêu phủ sứ và đã phái đi mặt trận Sơn đông.

Việc thay đổi ở nội các

Trương-tác-Lâm có truyền bố rằng bấy lâu Trương sẽ đi phái đưa tin bên nội-các Cố-đô Quan là vì còn hợp tác với tôi-trưởng Pao-ng và Ngô-bội-Phu. Nay Ngô đã thất bại lần rồi, Con Tôn-ru, Ôn-Pông thì hiện đã theo về An quốc quân. Phái Trực lệ đã không còn tất lực gì để hợp tác nữa, vậy phái Pông thiên phái tự chủ trương lấy.

Cái nguy cơ của Trương tác-Lâm

Một tờ báo Nật có sinh phẩm rằng : Cái sinh mạnh về chính-trị của Trương-tác-Lâm đã bằm nào cái nguy cảnh rồi. Quanh-tăng-Linh thứ hai hoặc sẽ là Dương-tũ-Đinh, nhưng Dương không theo lối phản Trương như Quách-tăng-Linh đâu, có lẽ Dương sẽ dùng cái phương pháp rất khôn khéo mà đánh đổ Trương để thực hành cái kế hoạch thôn-tính với miền Nam là cái kế hoạch mà Dương vẫn dự định.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 21 juin 1927

Tình thế Vân-nam

Ở Vân-nam phế có tin gửi về bằng vô tuyến điện A. R. I. P. rằng việc đầu chính này 14 Juin mới rồi đư luật không rõ ra thế nào. Người ta công nhận rằng tướng Lý-Long-mỹ bị đã mà trước đây tỏ-tế với [illegible] Pháp, được quân lính bắt phụ-lâm mà quân lính của Long không ở đâu. Tuy rằng các báo Trung-hoa, và hội hồng-thập-tự nói kia khác, nhưng số người bị hại và bị thương không có đến nhiều lời ta nói trước. Chỉ có độ một trăm người bắn xứ bị súng bắn trúng, trong phố sở bắc. Mất viên đạn đại bắn rơi vào bảo tàng viện, nhưng không tổn hại mấy.

Để thiết quân luật. Tướng Trương-nhữ-Kỳ được cử thi hành quân luật. Cấm nhân dân, và quân lính sau 8 giờ tối không được ra ngoài. Ban đêm tác cảo cũng có lính đi tuần. Có nhiều kẻ vô nghề đi lang thang ngoài phố, tìm có dịp tốt để kiếm chác. Một người lính bị bắt gặp trong lúc định lên vào một nhà tư bị bắt và xử tử ngay lập tức.

Binh quyền thay đổi nhiều.

Viên chưởng binh liên đội bộ binh thứ 18 là Lou-Hay-[illegible] và Long-Vân đem mấy [illegible] trốn đi A.-Pah-châu.

Học sinh bị giam sau buổi biểu tình quốc-xã đã được tha.

Vì cấm lâm việc ban đêm, nên các báo không xuất bản được trong hai ngày 15 và 16 juin.

Tướng Hồ, và các quan ấy-viên có báo cáo cho các quan chúa và nhân dân biết rằng theo như lệnh bí mật của đảng thư dân, thì đã đánh tướng Long-Vân là sửa đổi của công-nước sinh-mệnh. Hiện nay mọi việc đều yên, sinh-nghiệp an cư lạc nghiệp, chớ để lầm vì những lời của kẻ dụng lầm điều hậy.

Tướng Long-Vân chạy xuống Bắc-kỳ, vẫn bị giữ ở dinh ủy-viên, Long đã ký một bài tuyên-cáo công nhận Long muốn cho nhân dân miễn yêu nhưng lực Long không làm được. Long không thể được cái chức ấy cho Long-Vân, Long hỏi bắt các chức vụ, nay chỉ muốn đi chơi xa để nghỉ ngơi, và dưỡng bệnh.

Ở thành phố có phát giấy nhắc lại chương-trình của đảng quốc-dân, và 21 điều khuyên.

Trong mấy hôm nào động lý, kiều dân Pháp vẫn bình yên.

A R I.P.

Việc Đông dương ở Pháp

Trong báo Courrier Saïgonnais có đăng tin sau này ;

Ngày 14 mai, hội *Club du Faubourg* có đặt một cuộc hội nghị về việc Đông-dương tại một nhà hội-viện ở Montmartre.

Trong số người xin diễn thuyết hôm ấy, chỉ có một nhà công-kích cái chánh sách của quan Toàn-quyền Varenne. Còn những nhà khác, đều phản đối những lời khang-áo ấy, mà cũng minh rằng không có gì là bằng cớ cả. Trong số các nhà sau này, có MM. Dandolo, chủ nhiệm báo *Avenir du Tonkin*, Gallet luật-sư ở Sài-gòn, nhà hút báo Raphel, Georges Bonnet, nguyên trưởng ban nghị-viện.

Ông Dandolo có nói M. Varenne đối với ông không phải là một nhà công-chính về đường chính trị, nhưng ông phải công nhận rằng từ khi M. Varenne đến xứ Đông-dương, cái chính sách trị dân ngài thực tỏ ra mạnh mẽ, và sáng suốt, M. Varenne chính đến việc phòng vệ đường cương giới, và làm cho yên sự phong-trào nổi-động của người bản xứ, thực là giữ cho sự bình an cả ở trong nước lẫn đối với ngoài. M Varenne cho người bản xứ tham dự vào các công vụ, thực là xử trí thích đáng. Ông Dandolo lấy làm tiếc rằng M. Varenne bị công kích một cách vô lý, việc công kích lý lẽ tôn thiệt cho thuộc-địa, làm cho những người có trái phiếu Đông dương phải ngã lòng.

Ông Gallet vì Đông-dương cũng phải khai [illegible] của Pháp đem đến Đông-dương rất hoan nghênh. Cái tình trạng ít tươi của Đông dương, nên làm cho người Pháp ai nấy tin cậy mới phải.

Ông Gallet có nói M. Varenne bắt đầu bị công-kích từ khi ngài quyết không cho mấy người có thể lợi lính trong việc mở sòng bạc, và ngài quyết nghị cho người bản xứ tham dự vào công vụ. Các việc công kích ngài thực lại làm danh giá cho ngài.

Ông Bonnesnot phản đối những lời nói rằng vì M. Varenne là một người vô đảng xã-hội, nên không thể làm một quan Toàn quyền tốt được. Ông nói mười năm giới nay, đảng xã-hội vẫn đã hoà với các đảng về là dựa để mở mang sái hạnh phúc vật chất và tinh thần cho người ở thuộc địa, cả cho người Pháp lẫn người bản xứ.

Ông Ng văn-Nạo đại biểu của đảng biện pháp Annam [illegible] công nhận rằng những việc công-kích M Varenne là đã làm lòng từ [illegible] người đối với người Nam mà ấy nên cả.

Mấy lời của quan phó Toàn quyền Monguillot khi ngài trở lại tới Đông dương

Khi quan phó Toàn - quyền Monguillot sang tới Saïgon, một viên đại-biểu nhà báo *Opinion* có đến hỏi chuyện ngài. Viên ấy hỏi ngài có tin gì lạ cho biết không, thì ngài nói :

— Tôi không có chuyện gì mới đến tới cả. Tôi về ngài ở nhà tôi, vui vẻ bình yên. Sau có lịnh triệu tôi đến Paris tôi mới đến, mà tôi cũng chỉ ở Paris có mấy ngày.

Lại hỏi : Nhưng ngài cũng có biết, có xem các tin đồng trong các báo về việc công kích quan Toàn quyền ở Pháp chứ.

Ngài đáp : Những việc công kích ấy tôi là tôn trọng Quan Toàn - quyền đã phát tan những lời người ta công kích ngài. Nhưng cái tin lực của Đông-dương đối với du-luận, một năm trước đây rất tốt, vì thế mà giảm sụt đi mất nhiều. Bây ông xem cái ảnh-hưởng thứ nhất về đường vật chất, mà có khi có thể gây nên tổn hại được, là vì thế mà cái thời giá ngân đơn Đông-dương sụt xuống. — Nhưng cái thời giá ấy lại lên rồi. — Cái ấy chẳng tất ; những người đang lẽ nên đem hết sức mà làm việc, để hết trí não vào việc đồng tâm, để bồi đắp cái hạnh-phúc vật chất và tinh thần, mở mang sự thịnh vượng của [illegible] những người ấy lại xin xỏ nhau một chút nhỏ, và xét về một phương diện khác lại xin xỏ nhau một chút nhỏ, thì đáng lấy làm lạ thật. Xong buổi ăn ở, mọi việc lại yên tĩnh, thì cái tin lực lại tăng lên, lại thêm vững vàng, nhưng những chuyện như thế, chẳng cần phải xảy ra trên làm, cũng để làm mất cái thanh giá của xứ này, mà còn điều quan trọng nữa, là làm cho tư bản khiếm thiết cho việc khai thác không đem đến nữa.

— Trước đây người ta có nói ngài sẽ chủ-trương nhà ngân-hàng phát hành sắp sửa dựng nên.

— Tôi không muốn đợi lúc ; cái vấn đề dựng nhà ngân-hàng hiện đã xem xét xong rồi, ma ngày nay rất cần phải dựng, song phải có mọi bản luật mới dựng được. Vậy thế mà hiện nay nghị-viện còn lắm việc, mà những việc rất là quan-trọng.

— Hẳm, bận nhất là việc muốn làm để tên nội-các Poincaré.

— Ông tưởng thế à ? Tình-thế quan Poincaré ở Pháp vững lắm ...

— Vì thế nên người ta không dám đối diện công kích ngài chỉ nhân dịp gì thì đánh bẫy cho ngài bị đổ tuột. Bởi khái như việc độc quyền về đèn đối ; việc quan-trọng hơn nữa là việc quan thuế, mà tôn nội-các phải nhẫn bẩn đến và việc ấy. Tôn nội các Poincaré người ta không dám đối diện công kích, nhưng có mấy ông thư dân ngụ viện tìm cách [illegible] quan thuế [illegible], liệu tôn nội-các ấy có được bền không ?

— Ông nghĩ xa quá. Dù thế nào mặc lòng, tôi không muốn đợi ở Paris để xem bàn-bạc về việc nhà ngân-hàng ấy thế nào.

— Hẳm, có nhiều người nói rằng ngài không hợp ý với quan Varenne :

— Người ta lầm đấy. Tôi trở lại Đông dương rất là hiệp ý với quan Toàn-quyền. Tôi chỉ trông việc hành chính, tôi chỉ là mặt viên chức của nhà nước. Tôi không phải xét đến việc chánh-trị, việc quan-trọng ấy là về quyền của quan Toàn-quyền. Trước đây tôi đối với quan Toàn-quyền vẫn là một người giúp việc trung-thành. Bây giờ tôi cũng vẫn lòng như thế, và cũng ngài đem lòng tin cậy mà làm việc cho xứ này.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Tôi có người bà con bỏ tiền giúp việc công thái Đông-pháp năm 1922, được mang thưởng hàm tăng cấp phẩm bà hộ, và một người bỏ tiền giúp việc dựng trường học Thái-bình, được thưởng hàm hàn lâm đãi chiếu. Nay có nghị-định lập ban hội-đồng kỳ mục. Vậy những người ấy có được vào chức hội-đồng kỳ-mục không ? Xin nhờ qui-báo làm ơn chỉ giáo cho.

LỜI ĐÁP. - Hai người ấy nếu ít ra đã 30 tuổi thì đều có chân trong hội-đồng kỳ mục cả.

Bổ chính

Về mục này đăng trong số báo hôm qua, đoạn nói về việc nộp thuế thân, vì sơ sót mấy chữ thành ra thiếu nghĩa, vậy xin bổ chính lại : ..... *ai muốn nộp thuế ở nguyên quan hay ở trú quán cũng được. Muốn nộp ở ra quan thì chỉ việc xin quan cai-trị dân linh trú quán [illegible] về lính nguyên quan để xóa tên trong sổ bộ đi.*

Ph. - L.

Tin Xiêm-la

Đảng lao động ở Bangkok

Báo *Bangkok Times* ngày 7 Mai vừa rồi có đăng tin rằng mới đây có ba người bị bắt vì tội có đảng việc động sản, tại nay đều đã được tha. Ba người ấy là Lau-yew-Kai, Ko-pak-Cheung mới ở Quảng-đông tới nơi và Chelang-kha-Ngoang người ở thành Bangkok.

Hai người trên trước bị bắt vì khám trong mình thấy có biên tam của việc chánh đảng Lao-động liên hiệp Quảng-đông cho phép lập một hội của nhà lao động ở Bangkok và thu nhận của số tiền lạm-quyên ; còn người thứ ba trước bị bắt là vì đảng đến mật cái bài lập trái phép.

Do Võ Phú Quang Cựu SQ Petrus Ký 167-741 Đăng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Các lớp học trong vụ hè

(Cours de vacances)

Bắt đầu từ 1er juillet 1927 trở đi, lại Trung-bắc Học-hiện sẽ mở những lớp dạy trong hai tháng hè, từ lớp Đông-âu đến lớp Cao-đẳng và lớp chuyên dạy những học-sinh đã có bằng Sơ-học Pháp-Việt thi vào trường Bảo-hộ hay trường Sư-phạm. Trừ lớp này không kể, còn năm lớp trên kia chỉ chuyên dạy về hai môn là Pháp-văn và toán-pháp thôi.

Mỗi ngày chỉ học có một buổi.

Nữ-học sinh từ lớp Trung-đẳng (Cours Moyen) trở lên sẽ học riêng. Giấy xin học bắt đầu nhận từ ngày 20 juin này trở đi.

Ai muốn hỏi thêm điều gì thì cứ lại Trung-bắc Học-hiệu ở phố Nhà-thờ (Rue Lambiot) số 22.

Tin sau cùng

Việc ông nghị-viên Doriot

Tại ban hội-đồng của thứ-dân nghị viện có vẽ việc truy vấn, ông thứ-dân nghị viên Doriot cãi rằng khi ở Trung-hoa không có nói những lời người ta đồ oan ông nói, và ông không có bịa ra quan-võ Trung hoa San hội-đồng hồi ông và những lời nói về Đông-dương, thì ông nó những lời ông nói cũng giống như các lời ông đã từng nói nhiều lần ở nghị viện. Đến ngày 25 juin hội đồng sẽ xét từ trình của ông tiên-tiến ấy viện.

Một việc tiến bộ trong nghề bay

Phi hành đại úy Charles chiếm khôi về giải thưởng *Coupe* Michelin mà bay mất 12 giờ 40 phút tính ra đã đúng mỗi giờ bay được 215 km 498, trước đây phi hành-gia Pelletier d'Oisy chiếm khôi về cuộc bay ấy, bay nhanh được có 187 km.

A. H I P.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	30 độ	
15 giờ	32 độ	

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, mỗi tạ	0 50
nhì,	10 00
ba	9 10
Thóc hạng nhất,	5 90
Hấp ngô	6 70

Giá hàng. Kể từ ngày 24 Juin 1927 giá bạc ở kho Nhà nước định là 12 f, 38

Thời giá quốc trái :

Ngày 21 Juin 1927

3 %	hoàn dần	69	40
3 1/2 %	hoàn dần	94	00
4 %	vĩnh viễn 1917	63	75
4 %	» 1918	63	25
6 %	» 1920	87	20
5 %	hoàn dần 1920	87	95
4 %	» 1925	93	60

Ngày 23 Juin 1927

3 %	vĩnh-viễn	59 f	00
5 %	1915-1916	75 f	75

Tin tàu. — Tàu « *Songhoa* » đến ngày 26 juin, hồi 8 giờ sáng sẽ ở Haiphong xuất hàng đi Hongkong.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyến xe lửa 20 giờ 7 phút ngày thứ bảy 25 juin.

Tên đường xá. — Cái cầu Mễ-xá ở đường thuộc địa số 18 cách Đông-triều sông 2 km bắt đầu từ ngày thứ nhất 26 juin này sẽ đi lại được.

Quan Toàn-quyền Varenne trở lên Tam-đảo. — Quan Toàn-quyền Varenne ở Tam-đảo về cách họp kỳ Bình vụ thượng hội đồng xong, tối chiều hôm kia ngài lại trở lên Tam-đảo.

Bột PHOSCAO

Trẻ con xứ nóng ăn bột này nhứt tốt

Quan Toàn-quyền Varenne đối với các nhà báo đó-g. — Ngày 23 juin 927, quan Toàn-quyền Varenne có lý một đạo nghị-định dưới tên *Verbelst*, là người ngoại quốc, trước làm quan-đốc tại đồn-điền Mimot (Cao-mên), phải ra khỏi địa hạt Đông-dương.

Cái người ngoại-quốc ấy vừa đây bị Tòa-án tỉnh Kompong Cham kép 8 tháng tù án treo về tội đánh đập những tay-thuyền ở đồn-điền thuộc quyền bảo-hộ quan.

Nhân vì có quan giám-đốc chính-trị Delmarre đến thanh-tra đồn-điền Mimot mới xét ra việc hành hung của *Verbelst* đối với thợ-thuyền mà bắt cai quản, nên mới cho đem ra tòa xét xử như thế.

Cứ xem việc xử *Verbelst* như thế thì đủ tỏ rằng ý quan Toàn-quyền không khi nào có dung thứ những sự hành hung đối với các người lao-động ở Đông-dương vậy.

Việc phi đồng vô xứ Đông-dương. — Như tin hà hôm qua nói trước, sáng hôm kia, hồi 9 giờ, Thượng hội đồng đã họp tại phủ Toàn-quyền, do quan Toàn-quyền Varenne chủ tọa.

Có các quan-thứ-sư sau này dự nghị: quan phó toàn-quyền Monguillot, quan tài-chính tổng trưởng Lavit, quan nguyên soái Claudel đi sang-sản ở Pháp sang, quan thanh-tra thuộc địa Tixier chánh phái bộ ở Pháp sang, quan Thống-sứ Andlauer, quan nguyên soái Jeannin, Mierczy, quan chánh ấy tham mưu làm chức trưởng ký và mấy quan hậu nguyên soái Claudel.

Hội-đồng đã ấn-định nhiều việc rất [illegible] chính-phủ Pháp rồi.

Xong kỳ hội-đồng hồi sáng, quan Toàn-quyền có đãi tiệc. Đến bữa cơm Hộ-đồng lại họp bàn cho mãi đến 5 giờ mới giải tán.

Bà Toàn-quyền đi tham bệnh-viện của mụ Hồng-thập-tự. — Sáng hôm qua, bà Toàn-quyền Varenne có đến thăm bệnh-viện mới của hội Hồng-thập tự vừa mở ra để cho gia-quyến các binh khố đỏ Annam được vào đấy chữa không mất tiền. Cô quan hầu là trung-úy Bizarelli và lãnh đạo là cô Mizoi sang đi với bà Toàn-quyền.

Xem như vậy thì bà Toàn-quyền rất có lòng săn-sóc với các người bịnh hoạn vậy.

Tại một xưởng chữa xe ô-tô ở Hanôi, cần dùng một người thư-ký coi nhà máy và phải biết cả tên các thứ máy ở ô-tô thảo ra.

Tìm một người làm cửa hàng và giữ sổ sách đồ hàng xuất nhập, cũng phải biết những tên các thứ máy.

Hỏi tại nhà báo.

Phải có chứng chỉ tốt. 7.058

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ÁNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào-chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

●Viết thư mà hỏi giá.

CHỈ BÁN VÉ THÌ THÔI

đến hết ngày 24 Juin này

Có 1 $ 00 may ra làm giầu được 100.000 $ 00

(CUỘC ĐÁNH SỐ LẤY TIỀN GIÚP DÂN BỊ LỤT)

Đến ngày 1er Juillet 1927 thì mở sổ

Bán vé tại bản-quán

XIN MUA MAU, KẺO HẾT !!!

Ở xa gửi mua, xin dính thêm tiền cước gửi Recommandé về lại.

XIN MUA MAU, KẺO HẾT !!!

Quan Nguyên-soái Benoit và Pháp. — Cụ ấy hôm kia, sau khi dự kỳ Bình vụ thượng hội đồng xong tại quan nguyên soái Benoit đã đi quyền lên xe tối xuống Haiphong để lấy tàu về Pháp.

Quan nguyên-soái Mierczek sẽ lên thay nghỉ, sau đến khi quan Nguyên soái Francoeries mới bổ ở Pháp sang chuyển tàu *Bernardin de Saint Pierre* chừng cuối tháng này thì tới nơi.

Đông-dương kinh-tế cục. — M. Pasquier Thống-sứ người Đông dương đã ra ngoài ngày, nay cử làm chức quản lý Đông-dương kinh-tế cục ở Pháp.

Cái đặc-quyền của nhà Ngân-hàng Đông-dương gần hết sắp tháng. — Nay đã có nghị-định quan Toàn quyền tuyên-bố tại Đông-dương đạo 6 Juin ngày 10 juin 1927 gia hạn cho cái đặc-quyền của Đông-dương ngân-hàng (daaque de l'Indochine) được thêm sau tháng nữa.

Ai lên. — Mme Hoàng-ngọc-Nghị là lãnh-ái ông Đào-văn-Sử vừa tạ-thế tại qui xá. Sang mai sẽ cất đám, khởi hành ở nhà thương Bảo-hộ.

Bịn quan sẽ lại chạ buồn với qui quyến.

Tòa án Cai-trị. — Đến thứ tư 6 juillet ngày, hồ. 8 giờ sáng, tòa án Cai-trị sẽ họp tại tòa Tawang-tham, do quan chánh án Pérès phủ tọa.

Bệnh dịch tả. — Bệnh dịch tả mấy hôm nay nghe chừng đã đỡ. Số người chết và số người bị bịnh trong mấy hôm nay có khai tại tòa Đốc lý như sau này :

Ngày 18 juin 1927. — 2 người chết, ở làng Vạn-hà và làng Liên-mỹ.

Ngày 19 juin 1927. — 1 người chết ở làng Vạn-hà và 1 người ốm.

Ngày 20 juin 1927 — 1 người chết ở làng Vạn-hà và 1 người ốm.

Ngày 21 và 22 juin 1927. — Không ai phát ra.

Tuy vậy, ta chớ thấy thế mà đã vội coi thường đâu. Độ này đương rằng nói đã đội quá, vậy lại sáng cần phải giữ gìn vệ-sinh lắm mới mong rằng bịnh ấy tiệt đi được.

Cuộc đấu xảo thuộc-địa năm [illegible] ở Đông người đã ứng danh vọng ở xứ Bắc-kỳ để sửa soạn về việc xe Bắc-kỳ dự cuộc đấu xảo thuộc địa năm 1929 này.

Người tham tá bổ vào ngạch tri-huyện. — Một tờ thông-cáo của phủ Toàn quyền đã trước có nói rằng các bậc tham tá các công sở, bất cứ ân lương số chi thu chung của Đông-dương hay số chi thu riêng của các xứ đều có thể xin bổ vào ngạch quan lại Annam cả. A mi đọc tờ thông cáo ấy cũng nghĩ rằng bất cứ ông tham ngạch nào cũng có thể xin bổ tri-huyện được, nay xem tờ nghị định mới của quan Toàn-quyền thì mới hiểu rằng mới rõ là chỉ những tham-tá có bằng tốt nghiệp trường Pháp-chính sẽ mới có cái hi vọng ấy mà thôi.

Nghị-định ấy như sau này :

Quan Thống-sứ Bắc-kỳ được phép chiếu đơn tình nguyện của các hàng tham á nguyên quan ở Bắc-kỳ có bằng tốt nghiệp trường Pháp-chính thuộc ngạch công sở Đông dương hay các công sở các xứ mà bổ vào ngạch quan lại Bắc kỳ.

Những cách thức bổ ngạch ấy vào ngạch tri huyện thế nào thì sẽ có nghị định quan Thống-sứ Bắc-kỳ định sau.

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi có thằng con lớn là Nguyễn-duy-Ngô, tức Điền, 15 tuổi, học trò lớp nhất ở trường Sinh-từ, mới rồi thi bằng Sơ-học Pháp-Việt không đỗ, nó phần chỉ bỏ đi, tôi đã tìm mà chưa thấy. Người nó xương xương, dáng dông cao, mặt vuông, đầu hứi rẽ, mũi hơi nhọn, da trắng xanh, ngoài mặc áo thâm, trong áo trắng, quần trắng, đi giầy ta. Vậy ông bà nào có thấy nó ở đâu, xin làm ơn chỉ bảo cho tôi, tôi xin cảm tạ vô cùng.

NGUYỄN-SĨ-BỒNG

7.059 25, Hàng Bông, Hanoi

NẾ THẦY ĂN KHÔNG NGON MIỆNG?

Thì đến cửa hàng mua ngay một lọ Quintonine giá có 0$60. Rồi pha vào với một lít rượu vang thường mà uống, bấy giờ sẽ thấy trong mình khỏe mạnh lại thường mà dạ dày lại được dễ chịu hơn nữa.

Bán tại hàng bào-chế BLANC, phố Paul-Bert, Hanoi.

Giấy bằng số 5 ở sông. — Ngày 19 vừa rồi, người *garde frein* của công ty xe lửa Vân-nam ga Ni-vân-Quý, mang số 105 phố Hàng Lọng, đi xe lửa lên Lao-kay, tối vào ngồi trọ nhà người hàng thuốc tên là Ng-văn-Đạt, đưa cái phố nhà 10 đồng bạc. Đến hôm sau, hồi tiền cả đi đánh bạc cả nhà lại đưa trả đã đồng. Quý đem tiền ra xông bạc, được 1 cái giấy 5 đồng sau mới người Khách đổ đánh tổng hết 2 đồng; nhưng khi vào đặt tờ giấy bạc 5 đồng lên bàn bạc, thì người ấy sai kẻ làm ngay là giấy bạc giả. Tức thì một người cảnh sát sanh gần đấy bắt ngay Quý giải nộp. Hồi thì Quý khai là cái giấy 5 đồng ấy của người hàng thuốc nói trên kia đưa trả, mà hồi người hàng thuốc thì khai rằng có đưa rất Quý 10 cái giấy một đồng, chứ không có trả giấy 5 đồng. Vậy quan đương đó xét xem thực như thế nào.

Chỉ nạn của con nhà lao-động — Theo lệnh quan Biện-lý, sở mật-thám đã cho xét rõ cái nạn xảy ra trong khi đương làm việc mà một người phu đen bị bị trọng-thương. Việc này có lẽ là vậy người đầu bị nạn ở nhà máy nước đá mà bán báo đã đăng hao trước.

Đánh người bị thương — Lương-văn-Mai 15 tuổi ở phố Phúc-kiến bị thua là đánh phải Ng-Phú, ở số 40, cũng phố ấy, bị thương, vậy đã bị nhà giam rồi.

Cũng lại việc lừa đảo. — Sở mật thám đã cho xét về việc M. Trần-đình-Tạo ở số 87 phố hàng Bông, bị người lừa-đảo lấy mất sáu đồ ăn nhạo ta, giá đáng 75 $ 70.

Người khánh-hộ cô-đơ. — Cô Ng-thị-Trọc, Phùng-thị-Mai và Ngô-thị-Lý, khánh-nô cô-đơ hạng ấy, nay đều được ở định.

Dịch trâu bò — Tại địa-hạt tổng Yên-ninh phủ Yên-khánh, tỉnh Ninh-bình, nay đương có dịch trâu bò.

Xe đạp đụng nhau. — Hôm qua vào hồi 9 giờ rưỡi người đội cấp số 36 đi xe đạp lại ở phố hàng Bông xe ra đường Henri d'Orléans thì đụng nhằm Bồ-văn-Kim làm thợ phải ở nhà ngân hàng Đông-Pháp, may người không sao gì.

Cũng ngày hôm qua vào hồi 5 giờ rưỡi chiều Đỗ-văn-Tăng ở số 28 phố hàng Đa đi xe đạp ở đường thành thì đụng phải bà cụ già tên là Phạm-thị-Nhỏ 8 tuổi ở ngõ Trung-liệt may ở đường bị sây sát thôi.

BÀNG SAU RẠP CINÉMA PALACE CÓ PHÒNG CHỤP ẢNH

Ai đi xem chiếu ảnh gặp chúng bạn thân thích tiện sang chụp một tấm ảnh làm giấu tích thiết tình bằng hữu cũng là hay.

Phòng chụp có đặt đèn điện riêng để chụp, tối sáng, mưa nắng chụp lúc nào cũng được cả.

Giá rất hạ chụp rất khéo.

CINÉMA PALACE

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh hãy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên dòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế :

CHASSAGNE

59, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

MẶC TÂY

Qui-khách muốn cho các cô, các cậu bé mặc tây. Xin mời quá-bộ lại hiệu DEMANGE HANOI xem qua. Hiệu ấy mới nhận được rất nhiều quần áo trẻ con, bằng tơ, đủ các mài, kiểu đẹp, giá chỉ từ 2 đồng đến 3 đồng thôi.

PHONG - THÁP - ĐƯỜNG

của quan

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOURET

Thương thu đã nổi tiếng Bắc-đẩu bội-tinh

Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh viện Tuyên, Pan, Kehet, Sanhkinges Paris-Kaiser (Allemagne) Berlin.

Người khoẻ, bệnh-nhân, nhiều mặt sự cần thuốc bổ-dưỡng, bổ-thận, bổ-tinh, bổ-gân, bổ-máu, bổ-tim, bổ-phổi, bổ-tì, bổ-vị

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Ce vieillard, si ferme et si brave devant un tel danger, semblait être de ces natures qui sont courageuses comme elles sont bonnes, aisément et simplement. Le père d'une femme qu'on aime n'est jamais un étranger pour nous. Marius se sentit fier de cet inconnu.

Trois des hommes aux bras nus dont Jondrette avait dit : *ce sont ces fumistes*, avaient pris dans le tas de ferrailles, l'un une grande cisaille, l'autre une pince à faire des pesées, le troisième un marteau, et s'étaient mis en travers de la porte sans prononcer une parole. Le vieux était resté sur le lit, et avait seulement ouvert les yeux. La Jondrette s'était assise à côté de lui.

Marius pensa qu'avant quelques secondes le moment d'intervenir serait arrivé, et il éleva sa main droite vers le plafond, dans la direction du corridor, prêt à lâcher son coup de pistolet.

Jondrette, son colloque avec l'homme à la trique terminé, se tourna de nouveau vers M. Leblanc et répéta sa question en l'accompagnant de ce rire bas, contenu et terrible qu'il avait :

— Vous ne me reconnaissez donc pas ?

M. Leblanc le regarda en face et répondit :

— Non.

Alors Jondrette vint jusqu'à la table. Il se pencha par-dessus la chandelle, croisant les bras, approchant sa mâchoire anguleuse et féroce du visage calme de M. Leblanc, et avançant le plus qu'il pouvait sans que M. Leblanc reculât, et, dans cette posture de bête fauve qui va mordre, il cria :

— Je ne m'appelle pas Fabantou, je ne m'appelle pas Jondrette, je ne nomme Thénardier ! je suis l'aubergiste de Mantfermeil ! entendez-vous bien ? Thénardier ! Maintenant me reconnaissez-vous ?

Une imperceptible rougeur passa sur la front de M. Leblanc, et il répondit sans que sa voix tremblât, ni s'élevât, avec sa placidité ordinaire :

— Pas davantage.

Marius n'entendit pas cette réponse. Qui l'eût vu en ce moment dans cette obscurité l'eût vu hagard, stupide et foudroyé. Au moment où Jondrette avait dit : *Je me nomme Thénardier*, Marius avait tremblé de tous ses membres et s'était appuyé au mur comme s'il eût senti le froid d'une lame d'épée à travers son cœur. Puis son bras droit, prêt à lâcher le coup de signal s'était abaissé lentement, et au moment où Jondrette avait répété : *Entendez-vous bien, Thénardier ?* les doigts défaillants de Marius avaient manqué laisser tomber le pistolet. Jondrette, en dévoilant qui il était, n'avait pas ému M. Leblanc, mais il avait bouleversé Marius. Ce nom de Thénardier, que M. Leblanc ne semblait pas connaître, Marius le connaissait. Qu'on se rappelle ce que ce nom était pour lui ! Ce nom, il l'avait porté sur son cœur, écrit dans le testament de son père ! il le portait au fond de sa pensée, au fond de sa mémoire, dans cette recommandation sacrée : « Un « nommé Thénardier m'a sauvé la vie. Si mon fils « le rencontre, il lui fera tout le bien qu'il pourra. » Ce nom, on s'en souvient, était une des piétés de son âme ; il le mêlait au nom de son père dans son culte. Quoi ! c'était là ce Thénardier, c'était là cet aubergiste de Montfermeil qu'il avait vainement et si longtemps cherché ! Il le trouvait enfin, et comment ! ce sauveur de son père était un bandit ! cet homme, auquel lui Marius brûlait de se dévouer, était un monstre ! ce libérateur du colonel Pontmercy était en train de commettre un attentat dont Marius ne voyait pas encore bien distinctement la forme, mais qui ressemblait à un assassinat ! et sur qui, grand Dieu ! Quelle fatalité ! quelle amère moquerie du sort ! Son père lui ordonnait du fond de son cercueil de faire tout le bien possible à Thénardier, depuis quatre ans Marius n'avait pas d'autre idée que d'acquitter cette dette de son père, et, au moment où il allait faire saisir par la justice un brigand au milieu d'un crime, la destinée lui criait : c'est Thénardier ! La vie de son père, sauvée dans une grêle de mitraille sur le champ héroïque de Waterloo, il allait enfin la payer à cet homme, et la payer de l'échafaud ! Il s'était promis, si jamais il retrouvait ce Thénardier, de ne l'aborder qu'en se jetant à ses pieds, et il le retrouvait en effet, mais pour le livrer au bourreau ! Son père lui disait : Secours Thénardier ! et il répondait à cette voix adorée et sainte en écrasant Thénardier ! Donner pour spectacle à son père dans son tombeau l'homme qui l'avait arraché à la mort au péril de sa vie, exécuté place Saint-Jacques par le fait de son fils...

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Ông cụ già quả-cảm và can-trường ở bước nguy nan như thế, có một vẻ tự-nhiên vô cùng. thì ra những người ấy cái nhân từ như thế nào, cái can-đảm cũng như thế, dễ dàng, tự nhiên như không vậy. Ông thân-sinh ra người con gái mà ta yêu đối với ta không bao giờ là người dưng nước lã. *Marius* có ý vẻ-vang vì cái dũng-cảm của người mình không quen đó.

Ba thằng trong bọn mặc áo hở cánh tay mà thằng *Jondrette* bảo *là bọn chữa lò khói*, lúc ấy đã ra đống sắt vụn mà lượm lấy, thằng thì một cái kéo to, thằng thì một cái cặp để cặp đồ lên cân, thằng thì cái búa, rồi thì lẳng lặng mà ra đứng chẹn cửa. Còn thằng già thì vẫn ngồi yên ở giường, duy bây giờ thì nó đã mở mắt ra. Mụ *Jondrette* thì đến ngồi ghé bên cạnh nó.

Marius nghĩ trong bụng chỉ còn vài phân phút nữa thì tới cái lúc mình phải nổi hiệu đây cậu bên giơ tay phải lên trần nhà, trở về phía ngoài lối đi, chực sẵn để bắn tiếng súng.

Thằng *Jondrette* hỏi chuyện thằng mang gậy xong rồi, thì lại quay mặt về phía ông Trằng-toát mà hỏi lại cái câu ban nãy, nhưng lần này thì nó thêm một cái miệng cười lạt chó mà, một cái miệng cười gượng mà ghê gớm. Nó hỏi lại rằng :

— Vậy ra ông không nhận được mặt tôi à ?

Ông Trằng-toát nhìn vào tận mặt nó mà rằng :

— Không.

Thằng *Jondrette* bèn vào đến tận sát cái bàn, cái đầu giơ lên trên cây nến, khoanh tay lại, đem cái hàm gai góc mà dữ-tợn ra giơ vào tận bộ mặt điềm-nhiên của ông Trằng-toát nó hết sức chỗ mặt vào cho gần, mà ông cũng không lui thì nào, rồi nó giữ cái thế con ác thú sắp cắn đó mà thét lên rằng :

— Ta đây không phải là *Fabantou* mà cũng không phải là *Jondrette* ; Ta là *Thénardier*. Ta là thằng chủ quán ở *Montfermeil* ! Mày đã nghe rõ chưa ? Tao là *Thénardier* ! Bây giờ mày đã nhận được mặt tao chưa ?

Trên trán ông Trằng-toát hơi vụng một thì đỏ, rồi ông điềm-đạm mà trả lời, tiếng êm không run mà cũng không có gay-gắt gì cả. Ông trả lời rằng :

— Ta cũng vẫn chưa nhận ra ai.

Marius không nghe thấy câu trả lời ấy. Giả-sử lúc đó mà có ai nhìn được cậu trong bóng tối, thì thấy mặt cậu ngơ-ngác, ngây-độn ra, hệt như người vừa bị sét đánh. Giữa lúc *Jondrette* nói : Tao là *Thénardier*, *Marius* thoảng nghe lọt run cả tứ-chi, phải tựa vào tường như là người vừa bị lưỡi gươm đâm suốt trái-tim vậy. Rồi thì cái cánh-tay phải đã giơ ra toan bắn phát súng, từ từ hạ xuống. Kế đến lúc thằng *Jondrette* lại hỏi dồn câu nữa : Mày nghe rõ chưa ? Tao là *Thénardier* ! thì nắm đầu ngón-tay *Marius* rã rời. Suýt nữa để rơi khẩu súng xuống đất. Thì ra thằng *Jondrette* xưng rõ danh hiệu ra, không có động lòng ông Trằng-toát, mà lại làm cho bồn-chồn cả ruột *Marius*. Cái tên *Thénardier* đó, ông Trằng toát hình như không quen-biết, mà *Marius* thì lại biết. Độc-giả hẳn còn nhớ chuyện cái tên ấy đối với *Marius* liên-lạc là thế nào ! Cái tên ấy cậu ghi trong mấy lời di-chúc của cha cậu, cậu đã đeo trong ngực bấy lâu ! cậu đã ghi-khắc vào trong lòng ! ông dạ, càng với cái lời dặn-lại sau cùng của quan đại-tá : « Một người « tên là *Thénardier* đã cứu cha được khỏi chết. Nếu sau « này con ta gặp người ấy ở đâu, thì phải hết lòng báo « đáp thay cho ta cái ơn ấy. » Ở tiền-vân đã nói rằng cái tên đó cậu để thêm một bài-vị mà thờ chung với cha cậu ở trong lòng. Trời-đất ơi ! có lẽ nào mà tên *Thénardier* ấy ở ngay trước mắt đó ! Thì ra người bán hàng-cơm ở *Montfermeil* mà ta tìm-kiếm hết sức trong bấy lâu chẳng thấy, bây giờ bỗng thấy đây kia ! Tự dưng thấy đó, mà trưởng là người thế nào ! Ngờ đâu người cứu cha ta là một thằng ăn-cướp ! Ngờ đâu cái người ta đương ao ước được gặp để mà thờ, lại là một kẻ hung-ác quái-gở ! Ngờ đâu người đã giải-thoát cho quan đại-tá *Pontmercy*, bây giờ đương sắp làm nên một thủ-đoạn gì ta chưa rõ, nhưng chắc là một việc gỗng như việc ám-sát người ta ! Mà trường là ám-sát ai ? Trời cao đất dầy ! Số-phận xui nên cũng lại ! Tình-cờ sao khéo trêu người ! Cha cậu năm trong sáng mà lối lại cho cậu phải hết lòng báo-đáp tên *Thénardier* ! trong bốn năm trời cậu chỉ những lo-lắng làm sao tìm cho được người ấy mà thờ để gọi là đền ơn sinh-thành một chút. Nay vừa đương lúc cậu sắp giúp quân-quan bắt một thằng hung-thủ đương phạm tội đại-ác, thì cái tình cờ, cái số-mệnh lạ-lùng ở đâu chạy đến mà thét vào tai cậu rằng : Người anh sắp trỏ cho quan bắt đó chính là *Thénardier* ! Nếu vậy chẳng hóa ra cái số nhân-mệnh qui báu của cha ta ngày xưa, đương trải qua một cơn mưa đạn, trên chỗ trên-trường vạn-cổ lưu-danh Hoa-tiết-lô, nhờ được có người cứu-vớt ra khỏi, nay ta sắt được đền bồi, trưởng ta đền-bồi bằng cái gì, ta lại đền-bồi bằng cái máy-chém ! Trong lòng ta vẫn đã tự-nguyện rằng sau này một mai ta có gặp được người ân-nhân của cha ta đó, thì ta phải khể-tuỳ dôn-thủ, ta phải kết-cỏ ngậm-vành mà thụp dưới chân người. Bây giờ quả ta được gặp, hay đâu ta gặp để mà đem người nộp nơi hình-pháp ! Thì ra cha ta bảo : Mày phải cứu *Thénardier* ! Ta lại đi làm hại *Thénardier* để mà tuân cái di-mệnh quí-báu ! Thì ra ta sắp bầy ra trước vong-linh thân-phụ cái cảnh-ngộ không ngờ, vì ta mà người xông-pha muôn chết để giải-thoát cho cha ta, bây giờ đem ra hành-hình ở nơi sân-chợ *Saint-Jacques*...

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành mười một quyển, một bên chữ Pháp, một bên Quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất	Quyển I	223 trang, bán	0 $ 50
	» II	203	—	0 45
	» III và IV	159	—	0 35
	» V và VI	193	—	0 45
	» VII và VIII	319	—	0 65
Phần thứ hai	Quyển I	213 trang. bán	0 $ 48
	» II và III	237	—	0 50
	» IV, V và VI	275	—	0 60
	» VII và VIII	231	—	0 50

Phần thứ ba : Quyển I, II và III 251 trang, bán 0 $ 55
Quyển IV, V, VI và VII 299 — 0 65
Ở xa đính thêm tiền cước, mỗi quyển . . . . . 0 $ 20
Cả mười một quyển gửi làm một gói, tiền cước 1 00

GIẢO VỀ TRƯỜNG CỔ CHÂN

Gần-sang tiểu-thuyết

Lao sái

(Tiếp theo)

Cái tinh chất khí đều có chất mỡ là gan, nghĩa là tinh khí cũng bởi cốc khí mà sinh ra, cho nên người bệnh mà còn ăn được thì chết, tuy vậy người ta sinh chưởng, nhờ có tinh khí vệ khí vinh khí, tinh khí tự thận sinh ra, vệ khí tự phế sinh ra vinh khí tự tâm can sinh ra, nhưng tâm lại đều bắn ở tì vị cả, bởi thế ông Bửu-học-Sĩ luận biện chứng bệnh hư tiêu, có câu rằng « bổ thận không bằng bổ tì » thực đáng làm gương cho người hậu học.

Phương tễ luận biện

Lục bát bị hoàn gia giảm

Thận tạng đã cả thảy lẫn hồn, một bào dương bẩm trong hai bào âm, ứng vào tượng quẻ khảm, thế là người ta cũng tương tự như giời đất vậy, (trên nội cảnh đã đã giải nghĩa và in quái hoạch rõ ràng lắm) Phòng sự mà dương dị cố, là âm hư bên động ; phòng sự mà dương tiên nay là mạnh môn hỏa suy ; chân thấy hiệt, thì mà ; đến đến cũng không biết rét, chân hỏa tức thì mà nực đến đâu cũng không biết nực, vậy bổ thấy ích hỏa không gì bằng phương bát vị của ông Trong-cảnh chế ra, bổ thấy thì có thực địa sơn thù nấu đơn trạch tả hoài sơn phục linh; ích hỏa thì có nhục quế phụ tử thấy, hỏa bổ ích, mà âm là tiêu trừ, tức là phương bát vị này vậy, mà trả những thứ, trong có hoài sơn phục linh, nó cũng có ích tì vị mà tư bổ cần bin cho muốn vật nữa, sách tinh yếu nói : thường dùng phương bát vị, thì người béo đầy mà nhiều son, ông Trọng cảnh nói : khi hư hiệp hỏa nên dùng phương thận khí hoàn, bổ mà kiêm trực, lại có nói : bát vị hoàn là thánh dược kinh trị bàn đàm (hen đàm là thấy phiếm lạm thành đàm) ông Đan-khê nói : âm hỏa xung nghịch, tà dịch sinh đàm không sinh huyết, trị nên dùng phương bát vị bổ thấy chất hỏa, chứ thì hết dưỡng ; hỏa tiêu đàm ; ông khiết cổ nói ; [illegible] phương tễ thì nhuận kim thấy. vậy phương bát vị trả cũng là bổ hư yếu được hay sao ?

Bịnh gì cũng vậy, bởi âm dương thất điều, thấy hỏa thiên thắng mà gây ra cả. Nếu phương chỉ lao khiếp vốn là bệnh tạng phủ khí huyết, không điều bổ âm dương thấy hỏa, thì còn chữa cái gì, sở nhân chỉ ra phương bát vị, chả khác gì để bát chộn của nhà đụng binh, công thì đầu nghi, phương pháp rất là chu mật. Cụu mật thế nào ? Đáp rằng ; âm phải có dương mới sinh, thì bản phương có nhục quế phụ tử, dương phải có âm mới hóa, thì bản phương có thực địa sơn thù, trợ tì, vị để tư bổ hóa nguyên, thì hoài sơn lại kinh phát hậu thiên khí huyết ; còn đan bì thoát nhiệt trạch tả lợi thấy, phục linh đạm thẩm, thì công giúp những vị kia cho được bổ mà hành, nữa lại đối chứng gia giảm biến hóa vô cùng, không nói xiết được. Đại khái xích mạch bên tay trái hãng xác là âm hư thì bổ thực địa ; xích mạch bên tay phải vi tế, là dương hư, thì bổ quế, phụ ; quan mạch bên tay trái vô lực, là can khí hư thì bổ sơn thù ; quan mạch bên tay phải vô lực là vị khí hư thì bổ sơn dược, vị hỏa thịnh biến thành cốt chưng. thì bổ mẫu đơn, dương thịnh âm suy, thì giảm quế phụ, trung khí hư hàn, thì khử mẫu đơn, thuần dương vô âm, thì khử trạch tả ; Có dương phù việt, thêm khí không liễm nạp, thì gia ngũ vị, để giúp sơn thù cho được thu nhiếp ; dương hư tinh huyết hao, thì gia lộc nhung tử hà sa sao được tuần bổ ; thận hư không nạp khí, khí ngưng ở thượng tiêu, (thượng tượng hư hư), thì gia ngưu tất cho được hạ hành, ti thận hư hàn ti không vận hóa, thận không bế tàng, mà sinh chứng thiểu tả, (tóm nào cũng ái ngoài âm) thì gia bổ cốt chỉ thổ ti tử cho được kiêm bổ ti thận. Đó thuần là âm dương khí huyết được, có thể hợp với phương bát vị để tán trợ thành công, còn như sâm kỳ qui truật, hà thủ ô, tuy cũng tuần bổ, nhưng tính bẩm khác nhau, thì hợp với phương bát vị không đồng đều, bổ âm bổ dương bổ khí bổ huyết mỗi vị một khác, nếu hỗn tạp gia dụng, thì thuốc với thuốc cùng chống cự, làm cho kinh mạch đều loạn, trả những là vô ích lại sinh thêm hại, Mà như khởi tử phú bàn liên nhục, lực bạc tinh hoàn, hễ dùng lẫn một vị, thì công hiệu lại chậm thêm ra.

Phàm thang tễ bát vị hoàn cũng rất là có ý nghĩa ; Thang hãng nước muối, vì muối có tính nhuận hạ, cho nên dùng để dẫn hỏa qui nguyên ; thang hãng nước gạo, vì gạo là chân vị, sinh tính ; [illegible] chóng, cho nên dùng để hòa tì, thang hãng rượu, vì rượu ôn, có thể khoái hình được lực, và ngăn không cho hàn khí lấn tự ngoài vào, thang hãng phương tễ bổ trung, vì nhân nguyên khí hư hãm, cho nên dùng để thăng đề, thang hãng phương tễ ly trung, vì nhân ti thận hư hàn, tất phải ôn lý trung châu, mới có thể hộ hành được lực, thang hãng phương tễ sinh mạch tán, vì sinh mạch tán là phải được, muốn sinh thấy cho nên phải tư hiu. Cũ nhân dùng thang tiễn như vậy, chả những là kiêm cả liễu hàn mà thôi, cũng có ý mượn nhuệ khí để vận tải thiên đan thấy hỏa nạp xuống đan điền, liệu lý rất là bổ đáng.

Người ta có bốn chứng bệnh nặng là phong lao cổ cách, (phong là cảm phong trúng phong. lao là lao khiếp khái thấu, cổ là kí mãn, cách là quan cách hay là chứng nghẹn), nhưng đã biết dùng phương bát vị để bổ dưỡng, thì làm gì mà có những bệnh nguy hiểm ấy nữa, vì phong sinh bởi tự hỏa động, mà chân nguyên đã tàng nạp. thì hỏa không động, đâu có lẽ thất cảm bọc trúng. Lao khiếp bởi tự âm hư mà tinh huyết đã hóa sinh, thì âm không hư đâu có lẽ cất chứng khái thấu, chân hỏa xung lên ở dưới, thì nguyên khí trường dưỡng ở trên, kiêu vận như thường, có ích trợ đan mà bệnh rồi, cũng lẽ hỏa xung ấy, khác nào cơm nói cả lời, bổ hết rồi xuống khắp cả xung quanh uyển nhi, có tác sáp đâu mà bệnh cách, suy vậy, phương bát vị hoàn chả cũng là được liệu rất qui cho người ta hộ vệ thân thể hay sao ?

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Dư luận Nam-kỳ

Tư-tưởng và hành-động

[illegible] nên sống tức là tư-tưởng. Ở đời có nhiều sự đau khổ, nhưng không có sự đau khổ nào bằng sự đau khổ có trí mà chẳng biết tư-tưởng ; ở đời cũng có nhiều cái vui sướng nào bằng cái vui sướng mình biết tư-tưởng. Anh nghèo tiền bạc chưa chắc khốn nạn hơn anh nghèo tư-tưởng ; anh giàu tiền bạc, chưa chắc khoái lạc hơn anh giàu tư tưởng. Tư tưởng người cũng cao chăng nào, thì đời cũng cao chừng nấy ; trái lại, tư-tưởng người thấp hẹp bao nhiêu thì đời người lại thấp hẹp bấy nhiêu. Rộng ra, xã-hội nào, quốc gia nào mà biết tư-tưởng, quốc gia ấy thì cũng là một thế giới vô hồn đó thôi !

Sống phải của tư-tưởng ; tấn hóa phải của tư-tưởng ; vô trụ phải của tư-tưởng.

Sống mà không tư-tưởng, thà làm cây cỏ còn hơn ! Nếu không có tư-tưởng thì chết tấn hóa là chết rõ nghĩa ; vô trụ không của tư-tưởng, thì vô trụ chẳng qua là một khối mê mịt, lạnh lẽo bất động.

Tư tưởng là một sự cần ; nó cũng là một cái sức mạnh, không có cái sức mạnh nào bằng. Sức mạnh ấy ăng ra ngoài thành ra sự hành động.

Tư-tưởng đối với hành động cũng như khí âm, khí dương đối với mưa. tư-tưởng tác là mẹ đẻ của sự hành động vậy.

Người biết tư-tưởng thật là quí; song qui nữa phần mà thôi, người vẫn có tư-tưởng, và vẫn biết đem tư tưởng của mình ra mà thiệt hành, người ấy mới thật là qui mười phần vẹn mười.

Có tư-tưởng hay thế nào, mà không biết hành động thì tư tưởng hay ấy chẳng khác nào một nắm tro tàn, có lẽ nắm tro tàn còn có ích hơn.

Biết hành động giỏi tới đâu, nếu không có tư tưởng, thì việc mình làm hay là nếp làm, là việc hư, việc bỏ, tư tưởng với hành động một thiếu nhau, cần phải nương cậy nhau, như con mắt với con người vậy. Từ xưa đến nay người biết tư-tưởng mà không có hành động là hạng người ích kỉ cả. Hạng người ấy, chẳng phải là người tư tưởng tầm thường đâu ; không thì nhân sống bảo học ; không bảo học [illegible] không biết tư tưởng là gì cả. Ta coi các đấng ấy dường như chẳng thiết gì đến xã-hội đến quốc-gia ; nhưng xã-hội, quốc-gia nhờ các ngài mà được mạnh, được sáng, được khen. Các đấng ấy chẳng phải là ân nhân của một quốc gia nào hay là một chân nhân nào, mà lại là ân nhân của cả nhân loại ; như ông Socrate ông Platon, ông Aristote, ông Spinoza, ông Kant, ông J. J. Rousseau, ông Nietzsche v. v.

Chỉ có người tư-tưởng tầm thường mà không phải hành động. người ấy là con sâu mọt đó thôi.

Cái cơ giàu mạnh của các nước văn minh là ở các nước ấy người biết tư tưởng rất nhiều, người biết tư tưởng và hành động lại càng nhiều hơn nữa. Nước ta than họ lắm chỗ đó. Nước ta từ xưa đến nay, chẳng phải chẳng có người biết tư tưởng ; nhưng người biết tư tưởng mà đem ứng dụng tư-tưởng mình để làm lợi cho nhà, cho nước, làm sáng cho dân, thật ít lắm ! ít lắm !

Ta nay may sanh vào buổi Đông, Tây giao tiếp, cái nền tư tưởng từ xưa ta đã [illegible], ta nên gây tạo cái nền hành động cho vững-vàng.

Ta biết tư-tưởng là là nhành đáng ai dám bảo rằng sự hành động của ta không chánh đáng ? Cái thời buổi nhịp vế trung ái, nhờ mợi máy nuôi dưỡng, nhờ con nó đến bao đã qua. Đã qua thì đã qua, Ta tuổi hạn tân tiến biết cái thời buổi đã qua ấy bại cho nốt giống ta là đường nào, thì ta chớ thêm cái mong thời buổi ấy trở lại nữa. Ta phải biết tư-tưởng, ta phải biết hành động. Trừ người nào có tư-tưởng siêu-việt, quyết biến thân mình cho tư-tưởng giới, biến thân cái hay tư-tưởng của người mà chuyển hóa tư-tưởng của mình, thì ai ai cũng phải đồng lòng nhau mà hành động.

Tư-tưởng tức là sống ; như trên đã nói ; hành động cũng tức là sống. Sống mà biết tư-tưởng thì khởi hồ với cây cỏ, sống mà biết hành động. thì không để nhục cao nước nhà. Phương tư-tưởng hành động phải cho chánh đáng, bền lâu, vững vàng. Biết đường kinh tế nước ta chật hẹp mà không [illegible] không biết tư tưởng là là cho học thuật, giúp đụn. thì sự biết ấy, có bổ ích vào đâu chăng ?

Tôi thấp hương cầu vọng sao nước ta sáng ngày càng sản xuất ra nhiều người biết tư-tưởng. biết tư-tưởng để hành động, đừng như ai kia chỉ hành động, là là lố miệng, tư-tưởng hãng khéo mồi, rất sụi thì trơ như đá, điều như cây, thì tội nghiệp cho linh hồn nước Việt-nam. nước Việt-nam của hai bà Trưng, của Lê-lợi, của ông Quốc-Tuấn, của ông Nguyễn-Huệ nhỉ lắm lắm.

C. L. B.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1 $ 00

BÁN TẠI HIỆU BÁO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in bản-quán

Giá mỗi quyển. . . . 0 $ 30

Tiền cước mỗi quyển . 0 , 12

Ai ở xa xin viết thư về cho

ông Bùi-xuân-Thanh

67 — 69, Rue du Coton — Hanoi

Do Vô Đại Hàng Cựu HS Petrus Ký 167-74 tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tự do diễn đàn

Mấy lời đáp lại ông Trần-ngọc-Ban

(*tiếp theo*)

Tôi xem đến số báo 378 vẫn tưởng ông sẽ ắt nghĩa rõ ràng thế nào là cá nhân lạc đường « *chính đạo* » đến nỗi nước mình « *gian truân điêu đứng* » nhưng ông không nói gì đến nữa, để « tạm nhận » có hết lỗi cá nhân. Ông cứ việc tự do mà bắt bẻ cho cụ, cốt sự không bao giờ đáp lời lại. Cá nhân, ông còn hết lỗi được, huống chi một người vạn vô nhất hữu, họa lực đối với cá nhân còn xa lắc lắc u, thế mà ông thét mà là phải. Nhưng người ấy cũng đã được cấp sách đi học, cũng biết một đôi chút nghĩa lý, cũng sinh đồng thời với ông, bảo người ta đâm khẩu lại sao được. Trong bài tả tâm cái lương, tôi ghép những quán bài thành một vài câu sách (bần nhu lạc, nữ hữu tam tòng v.v....) lẫn với một vài câu thơ, tục ngữ, nhất thiết ông gọi cả là « câu thơ ngụ » « câu cáo ngữ kia » mà phê bình là « tác chương hủ hại », làm cho người mình « lạc đường chính đạo..... » Ngày nay ông người kiệu là « tác chương hủ hại » chỉ nói riêng về văn thơ mà thôi thì tôi còn làm bộ lòng ông làm gì nữa. Dẫu người ngu dẫu dân, « dốt » dẫu đâu, « đặc » dẫu đâu cũng thừa biết văn thơ không làm được tàu bay tàu lặn, trái phá hơi ngạt, nhưng văn thơ, thừa ông, các nước sản xuất rất nhiều, có làm được « gian truân điêu đứng » các nước đâu, mà lại làm suy đồi được nước Nam mình. Thơ, phú, kinh nghĩa tôi chưa hề bàn đến với ông bao giờ, nhưng ông đã hỏi, tôi đã biết, tạm đáp mấy lời thơ, phú, kinh nghĩa không làm cường thịnh được cho nước, nhưng cũng có công giúp tiếng mẹ đẻ một ngày thêm phong phú, thêm lịch sự, ông ạ.

Ông có viện mấy câu của ông B. T. B. và ông N. B. H. để chữa lỗi, nhưng tôi thiết nghĩ: câu văn ấy ở bài của ông kia lại ra một nghĩa khác, mà chắp vào bài ông lại ra một nghĩa khác cũng như chàng mặt lại [illegible] cái giang đạo mà chuyển khác nghĩa đi. Đọc sách hay xem báo mà cứ theo cả ở sách ở báo thì đừng đọc, đừng xem còn hơn.

Tôi cũng đã hỏi ông từng có sự nghiệp gì chưa mà dám vội chê cá nhân là đi lạc đường chính đạo? Thưa ông tôi xin lỗi ông đã nhầm mà hỏi vậy, quên rằng ông còn « đương đi ăn học » mà..... có lẽ sau này — (tôi lại rẽ mà nói truyện tương lai đây), ông sẽ, phiên dịch được nhiều bộ triết học, cái giá trị gần mấy mươi quyển « Kiều » có thể giúp nước nhà khỏi mang tiếng là chỉ học những lối « tác chương hủ hại ».

Tôi viết đến đây lại xin thưa với ông một câu: tôi còn là người đọc sách thánh hiền ăn nhau nói nghĩ « khẩu niệm tâm suy » thì không bao giờ tôi lại ép người hát phường đối mấy câu vè « mẹ với con, mẹ tự vị Larousse v.v..... » ông đã đăng báo mới rồi.

Tôi rất lấy làm hân lòng rằng ông đã nhận cho chữ quốc ngữ ta đối với chữ ngoại quốc thì là hoàn toàn, nghĩa là mới hoàn toàn hơn chữ ngoại quốc mà thôi còn có chỗ khuyết điểm còn có chỗ bất tiện, thế là nay ông cải chính câu ông đã viết khi xưa: « thôi vội chỉ xin kể qua cho ông nghe và biết chữ quốc ngữ ngày nay hiện đã và đã *hoàn toàn* rồi, chữ quốc ngữ là một thứ tiện lợi dễ dàng của các cố đã lập *toàn hảo* rồi. » Phải lắm, phải lắm, chữ quốc ngữ mới là hoàn toàn giỏi, chưa là hoàn toàn thôi. Nếu bài trước ông cũng nói thế này, ta đã hợp ý nhau lâu rồi.

Tôi đã nói với ông: « trước khi công kích bài tôi đã tìm được cách gì trừ khử những điều bất tiện cho chữ quốc ngữ, vì những cái điều sinh ra chưa? » Ý bảo nếu điều bất tiện tôi đã kể ra nó « thiên cựu » cho ông quá, nên ông không lưu tâm đến. cho là không trừ khử cũng không sao.

Tôi chỉ biết chữ quốc có điều sinh ra lắm điều bất tiện, rất lấy làm buồn hiện nhà có cách nào diệu trừ khỏi đi, nhân sực nhớ đến mấy năm về trước có xem trong tờ báo ông X... (không muốn nói tên) đã bàn đến hiện chữ có cái lý thay hằng những chữ vô dụng trong vần quốc-ngữ như F. J. Z. X. W. Tôi có khen là « ngôn chi hữu lý » nghĩa là lời bàn có lý! « lời bàn có lý » cũng cùng nghĩa với câu « lời bàn không phải là vô-lý », Cái gì không hợp ý ông, ông không sự kịch liệt ngay cho là vô-lý, cái lẽ tất nhiên của người nông nổi là như thế, tôi không dám trách chi ông.

Ông X. (tôi không muốn nói tên) đã có cái tư tưởng muốn cải cách chữ quốc-ngữ cái tư tưởng ấy đối hay dở mặc lòng, ta cũng nên phục thì người ta đã biết trước hơn chúng ta những điều bất tiện vì cái dấu nhà ra.

Ông ngọc Ban ơi! xem ông nghĩ kỹ câu: « ngôn chi hữu lý » tôi viết ngày nọ, ắt biết là tôi nói khen « lời bàn có lý », không hề bảo rằng cái cách người ta phát ra đó là hoàn toàn, cứ nhắm mắt mà theo hết.....Ông khoe cho người ta tiếng, « vô danh » khen cái cánh của người ta là « đặc tâu, đặc mất » khiến cho tôi rất là tủi thân không được có tài như người ta [illegible] khen ấy, cái tiếng « vô danh » ấy! Người ta, ông muốn cho là gì cũng đã bàn trước người khác những điều mà mãi đến ngày nay mới có người nhắc lại, ông ạ.

Ông đành đố với tôi mà làm gì? Được hay thua ông cũng không có lợi, hại mà..... Nào tôi có bảo ai cứ theo cái cách trước của ông X. đâu. Tôi chỉ mong cho nhà có thể lực thỉnh cầu với chính-phủ cải cách chữ quốc ngữ cho khỏi điều bất tiện thôi. Đó là những điều nguyện-vọng của tôi mà ông cho là mơ mộng nên cứ nhắc đi, nhắc lại tiếng « đánh đố » hòn Cái vẫn đã quan-hệ nhy không phải là trẻ nhi-hài, một cuộc « đánh đố » riêng của hai người. Muốn phá đổ cái tập-quán có đã mấy trăm năm phải đùng đến nhiều người bàn soạn, phải đùng đến nhiều người hô hào, cổ động, phải tìm những cách rất dân dị mới có thể hợp ý của người.... : mặt mình tôi làm gì được mà ông thách thức; vả lại cũng chỉ kể những điều bất tiện ra mà thôi, để có phương pháp gì diễn đem công hiến đồng bào đâu.

Mà rồi cũng có ông P. M. nói những điều bất tiện ở cái dấu và cũng muốn hợp lực với mọi người có trí thức trong Nam ngoài Bắc cải pháp viết chữ quốc-ngữ lại xem bài của ông ấy, tôi cũng chưa phục cả, còn phải cải cách lại ít nhiều mới được thuận tiện; chỉ lại bình phẩm một câu: « Ngôn chi hữu lý ».

Một ngày Tây cũng nghĩ đến chữ nước mình mà trừ khử những điều bất tiện cho chữ quốc ngữ, vì những cái dấu sinh ra chưa? » Ý bảo năm điều bất tiện tôi đã kể ra nó « thiên cựu » cho ông quá, nên ông không lưu tâm đến. cho là không trừ khử cũng không sao.

Tôi chỉ biết chữ quốc có dấu sinh ra lắm điều bất tiện, rất lấy làm buồn hiện nhà có cách nào diệu trừ khỏi đi, nhân sực nhớ đến mấy năm về trước có xem trong tờ báo ông X... (không muốn nói tên) đã bàn đến hiện chữ có cái lý thay hằng những chữ vô dụng trong vần quốc-ngữ như F. J. Z. X. W. Tôi có khen là « ngôn chi hữu lý » nghĩa là lời bàn có lý! « lời bàn có lý » cũng cùng nghĩa với câu « lời bàn không phải là vô-lý », Cái gì không hợp ý ông, ông không sự kịch liệt ngay cho là vô-lý, cái lẽ tất nhiên của người nông nổi là như thế, tôi không dám trách chi ông.

Ông X. (tôi không muốn nói tên) đã có cái tư tưởng muốn cải cách chữ quốc-ngữ cái tư tưởng ấy đối hay dở mặc lòng, ta cũng nên phục thì người ta đã biết trước hơn chúng ta những điều bất tiện vì cái dấu nhà ra.

Ông ngọc Ban ơi! xem ông nghĩ kỹ câu: « ngôn chi hữu lý » tôi viết ngày nọ, ắt biết là tôi nói khen « lời bàn có lý », không hề bảo rằng cái cách người ta phát ra đó là hoàn toàn, cứ nhắm mắt mà theo hết.....Ông khoe cho người ta tiếng, « vô danh » khen cái cánh của người ta là « đặc tâu, đặc mất » khiến cho tôi rất là tủi thân không được có tài như người ta [illegible] khen ấy, cái tiếng « vô danh » ấy! Người ta, ông muốn cho là gì cũng đã bàn trước người khác những điều mà mãi đến ngày nay mới có người nhắc lại, ông ạ.

Ông đành đố với tôi mà làm gì? Được hay thua ông cũng không có lợi, hại mà..... Nào tôi có bảo ai cứ theo cái cách trước của ông X. đâu. Tôi chỉ mong cho nhà có thể lực thỉnh cầu với chính-phủ cải cách chữ quốc ngữ cho khỏi điều bất tiện thôi. Đó là những điều nguyện-vọng của tôi mà ông cho là mơ mộng nên cứ nhắc đi, nhắc lại tiếng « đánh đố » hòn Cái vẫn đã quan-hệ nhy không phải là trẻ nhi-hài, một cuộc « đánh đố » riêng của hai người. Muốn phá đổ cái tập-quán có đã mấy trăm năm phải đùng đến nhiều người bàn soạn, phải đùng đến nhiều người hô hào, cổ động, phải tìm những cách rất dân dị mới có thể hợp ý của người.... : mặt mình tôi làm gì được mà ông thách thức; vả lại cũng chỉ kể những

VĂN UYÊN

Tự thuật

Kính họa bài của ông Xuân-đình-Bửu viện đăng báo Tung-Bắc ra ngày 25 mai 1927.

Bẩm đã ba mươi mấy tuổi đầu,
Soi gương hổ-thẹn với mày râu.
Ngâm-nga tháng trọn thơ mười vần.
Tiêu khiển ngày qua rượu mấy bầu.
Tân thế nồi chim non với nước.
Văn-chương dan-díu Á cùng Âu.
Trầm ai đó? hay chăng tá!
Một tâm tình hoài... ngẩn bấy lâu.

Tặng người đồng quận ý muốn cầu thân

Càng trong một mạch Naj Nàng ta.
Có nhẽ làm thinh chẳng hỏi qua.
Mai phiếu một thiên e-ấp ngẹy ít.
Đào-yêu mấy vận nẩo-nàng hoa.
Văn-chương trong hội hao tình tứ.
Giải-nẩu an duyên về mặn-mà!
Vàng đã tạo nghi nhời nguyện-ước.
Yêu nhau xin chớ ngại gần xa.

Khóc chồng

Khóc dỡ dang thay một chữ đồng.
Lời rằng bạc-mệnh vẫn lời chung.
Ngậm-ngùi gối chiếc tình chan nhựa!
Lạnh-lẽo nhân đơn cảnh nhẽ-nàng!
Vắng-vẳng chưa quên nhời khẽ-khoát.
Mơ-màng còn nhớ cái bình đung.
Xanh kia sao khéo đa-đoan thế?
Đỏ giện nghìn tan khách má-hồng!

Nhẩu bạn Hà-nam

Nhẩu ra nhớ vụng với mong thầm.
Cái cuộc phân-ly đã mấy năm.
Non Biệp đôi phen chim mất tích.
Sông Caôn mấy độ cá không tăm.
Văn đồn, Bảo-lộc bao khăng khít?
Đăng-xá. Đông-văn vẫn tiếc cầm!
Cân-vẽ a tac tư khi tiếc biệt,
Nhớ quên? quên nhớ? bạn đồng tâm

Nhớ bạn

Nhớ em Vân-cẩm biết bao thế!
Nhớ nghĩa hỷ phang bạn lân đôi,
Nhớ nhà Hàn-văn mấy thấp thoáng,
Nhớ đồng Đồng-xá nước đầy vơi,
Nhớ nhà Liên-tự hương thơm ngát,
Nhớ gác Hoàng-văn tuổi thành thơi!
Nhớ lúc cùng tay khi tiễn biệt.
Nhớ tình chan chứa, nghĩa ta xôi!

Nhớ lúc phân hỷ đi quận đan!
Nhớ người nhớ cảnh bấy nhiêu lâu,
Nhớ khi Lê-xá nhời sơn sắt
Nhớ lúc Hàn-tự ôn truyện hồ dâu,
Nhớ quan Vân-lai cơn gió hẩu,
Nhớ cần Bảo-lộc bóng giăng thâu.
Nhớ ai tri kỷ bao ngày tháng,
Nhớ nghĩa ba sinh mấy đoạn sầu!

Khuê-minh, Đào-công-Tấn.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được biết đăng : cần mua báo thì phải trả trước. Vậy các độc-giả ông cho mua thì gửi tiền cho bổ không có đăng ngờ, thì gửi mandat báo quán không trả lời. * Mua báo thì tính từ số báo bắt đầu mua mà không từ trở đi nào cả.

LẠI MỚI CÓ

Kính mình quí khách,
Bản-hiệu mới nhận được cuốn « Veraison » đã đánh giầy ta. Giầy này bằng da bò (veau). Thế thuốc nhẹ bôi vào lăng cũng đã ngấm tốt do cũng bằng vả nhẩu, lăng không hay rạp.

NGUYỄN-TIẾN-HÂN
Bottier - Chapelier
7, Rue des Cotonnes, Hanoi

MAU MAU KẺO HẾT!!

1° Mới sang lần đầu Caoutchouc crêpe HOA-KỲ để làm đế giầy tây đi rất êm và bền.
2° Mũ rơm các cô và các cậu đủ các kiểu.
3° Lượt tây thâm (Jersey soie) và nhiều tây thượng hạng để làm khăn xếp.
4° Mũ casquette chauffeur bằng vải trắng ở bên tây sang.
5° Mũ trắng toàn bằng liège cả, giá đặc biệt :

1.$80

Hàng mới sang bán rất hạ.

Các thứ dùng để làm mũ

Liège, dựa, vải, cachemire, finette, mérinos coton, satinette để lót mũ, da nguyên tấm và cắt sẵn viền, băng mũ fentre, chôm, ốc, khoá băng, khoá quai và các thứ đanh, vân vân.....

Các ngài muốn mua xin cứ lại hỏi giá hay viết thư về cũng được, bản-hiệu sẵn lòng giá nhời ngay hay gửi mẫu đi.

Chapellerie « HAI-CHÍNH », 74-76, Rue du Pont en Bois, Hanoi
3019

GARAGE AVIAT

Góc phố Rialan và Gambetta, Hanoi

AUTOS. MOTOS. VELOS. POUSSES

Lucifer
Automolo
Monet Goyon
Dollar

Hiệu xe đã tốt, mà giá lại hạ.

THƯA CÁC NGÀI,

Bộ « [illegible]-Lãnh-Yến » đã ra đến cuốn thứ « 98 », thơ văn có điển nhã cả, càng về cuối càng hay. Còn bộ « Song-Phượng Kỳ-Duyên » thì đang sửa-soạn in « lần thứ tư » chẳng bao lâu nữa sẽ có sách bán.

NGUYỄN-BỐ-MỤC

MỚI XUẤT BẢN :

SỐ-HỌC ĐỊA-DƯ

Đông-Pháp — Bắc-kỳ
Trung-kỳ — Nam-kỳ

Dùng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt có nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ-đẳng yếu-lược

PHẠM-HUY-LỤC Soạn

Có địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ

Giá bán: 0$80 — Tiền cước: 0$20

Mua tại bản-quán và các hàng sách

86 156

TÂY-DU

NGUYỄN-BỐ-MỤC dịch thuật

Tam tạng trèo lên mình ngựa. *Hà-thần* dùng phép « *Trở thủy* » chẳng ngang dòng sông, không cho nước chảy. Hồi lâu nước cạn, thành có đi. Mấy thầy trò *Tam tạng* đi sang bên kia sông, cám ơn *Hà-thần*, rồi lại thẳng đường đi về *Tây phương*.

HỒI THỨ XIII

Mấy thầy trò *Tam tạng* qua *Hà-thủy-hà*, lại theo con đường lớn đi về *Tây-phương*. Trong khi đi đường, hai giờ đêm sương, không quản những sự khó-khăn khổ-sở. Bỉ trong 1 ngày, lại gặp đầu tiết xuân hàn-ấm, *Tam-tạng* buông cương ngựa từ-từ tiến bước, bỗng nghe có tiếng vang-động rầm-rĩ, hình như một toán quân hàng mấy mươi vạn con người.

Tam-tạng run sợ, quay đầu lại mà bảo *Tôn-hành-giả* rằng:

Tôn-ngộ không kia! Chẳng hay cái gì mà nghe ghê-gớm như thế!

Chư-bát-giới nói:

— nghe như tiếng đất động núi lở vậy.

Sa-tăng nói:

— Có lẽ là tiếng nói đánh vào chỗ hổ ở

Tam tạng nói:

— Ta nghe như tiếng quân reo ngựa hí!

Tôn-hành-giả cười mà bảo rằng:

— Đoán phỏng làm sao cho đúng, ấu là để *Lão tôn* này thử đi xét xem sao.

Tôn-hành-giả nói xong, nhảy lên trên mây, trông mắt ngắm nhìn bốn mặt thì thấy một nơi thành-trì tự phía xa xa, lại thấp-thoáng hình như có ái-khí. *Tôn-hành-giả* nghĩ thầm: quái lạ! Sao nghe có tiếng vang-động rầm-rĩ như thế này!

Tôn-hành-giả nhìn xuống xem sao thì thấy chỗ hết sức ở phía ngoài của thành, có một bọn hòa-thượng đang xúm xít đẩy một cỗ xe, vừa đẩy vừa bảo nhau hô-khẩu: *Đại-lực vương Bồ tát*! Bởi vậy làm cho *Tam tạng* nghe phải kinh-động.

Tôn-hành-giả từ trên mây sải nhìn thì thấy trên xe toàn những gạch đá, vân vân. Con đường đến như thể sườn núi, cho nên cái xe khó lòng mà đẩy được lên. Tiết trời đầu hàn-ấm, nhưng bọn hòa-thượng đẩy xe này, áo quần lam-lũ, khổ-sở không biết đường nào!

Tôn-hành-giả trong lòng nghi-hoặc mà nghĩ thầm rằng: ý chừng ở đây đang tu-tạo một ngôi chùa nào, nhưng vì được mùa, khó tuyển mượn người, thành ra các sư trong chùa phải gia công đẩy xe mà đắt-tải lấy gạch đá.

Tôn-hành-giả còn đang ngẫm-nghĩ thì bỗng thấy có hai gã thiếu-niên đạo-sĩ từ trong cửa thành đang hăm-hở tiến ra. Bọn hòa-thượng trông thấy hai người đạo-sĩ ấy, ai nấy đều gỡ mình run sợ, bảo nhau cố hết sức mà đẩy xe.

Bấy giờ *Tôn-hành-giả* mới biết, bụng bảo đa rằng: quái lạ! Bọn hòa-thượng này lại có ý sợ hai gã thiếu-niên đạo-sĩ kia. Ta nghe nói trên con đường đi *Tây phương* này có một nước « *Kinh đạo diệt tăng* » ý chừng là đây. Cai-bằng ta thử bước xuống mà đó hỏi xem sao.

Tôn hành giả từ trên mây bước xuống, đi đến chân thành, biến hình làm một người văn-du đạo sĩ, tay cầm cái nón, miệng đang đọc kệ, đi thẳng về phía cửa thành. Khi gặp hai gã thiếu-niên đạo-sĩ kia, *Tôn-hành-giả* thi lễ cất chào

Tôn-hành-giả nói:

— Bần-đạo này xin cất chào hai vị đạo-trưởng.

Hai gã thiếu-niên đạo-sĩ đáp lễ lại mà rằng:

— Tiên-sinh từ đâu đến đây?

Tôn-hành-giả nói:

— Tôi đi văn-du tới đây, muốn vào trong thành để quyên-giáo lấy miếng cơm chay ăn.

Hai gã thiếu-niên đạo-sĩ cười mà bảo rằng:

— Sao tiên-sinh lại nói những câu hại-hùng như thế?

Tôn-hành-giả nói:

— Tại sao lại bảo là hại-hùng?

Hai gã thiếu-niên đạo-sĩ nói:

— Tiên-sinh muốn quyên-giáo lấy cơm chay ăn, còn gì mà không hại hùng! Tôi khẩn tiên-sinh từ xa đến đây, cho nên không biết chuyện trong thành tôi. Trong thành tôi đây khắp mặt các quan văn võ triều-thần phú-dân trưởng-giả, cho đến đức vua-tuổi quân-vương, cũng đều có lòng trọng đạo, hà-tất lại phải nói đến sự quyên-giáo lấy miếng cơm chay ăn.

Tôn-hành-giả nói:

— Tôi xin lấy đến đây, xin hỏi nghề thuật chuyện cho nghe.

Đạo-sĩ nói:

— Bây giờ là *Sa-tri quốc*. Đức hoàng-đế ở trên bảo-điện đây là thân-thuộc với bọn chúng tôi.

Tôn-hành-giả cười hà-hà mà hỏi lại rằng:

— Nếu vậy thì tất hoàng-đế ở đây cũng là một vị đạo-sĩ.

Đạo-sĩ nói:

— Đúng phải! Số là hồi hai mươi năm về trước, trời làm đại-hạn, vua quan cùng nhân-dân trong nước này ai cũng tìm gió đất hương đi làm lễ cầu mưa. Đang trong khi ngày-tắp khổ-sở thì bỗng đâu có ba vị tiên-trưởng ở trên trời xuống, cưỡi vót cho sinh-linh.

Tôn-hành-giả nói:

— Chẳng hay ba vị tiên-trưởng nào thế?

Đạo-sĩ nói:

— Ba vị tiên-trưởng ấy tức là sư-phụ chúng tôi. Đại sư-phụ gọi là *Đế-lực đại-tiên*; độ nhị sư-phụ gọi là *Lực-lực đại-tiên*; độ tam sư-phụ gọi là *Dương-lực đại-tiên*.

Tôn-hành-giả nói:

— Ba vị tiên-sư ấy có những phép-thuật gì?

Đạo-sĩ nói:

— Các sư-phụ ta có phép hô-phong hoán vũ, điểm đá hóa-vàng, bởi vậy vua quan nước này đều phải kính sự mà cùng bọn chúng tôi kết làm anh em vậy.

Tôn-hành-giả nói:

— May cho đức hoàng-đế đây biết là đường nào! Lão-tôn-sư kia đã có cái pháp-thuật cao-xuông như thế thì dẫu hoàng-đế không hai ngài kết thân thật cũng đáng lắm. Thay ôi!

Đạo-sĩ nói:

— Bần-đạo này không biết rằng có cái duyên-phúc được hai-vị Hồ tôn-sư chăng?

Đạo-sĩ cười mà bảo rằng:

— Khó chi điều ấy! Hai chúng tôi đây nguyên là đồ-đệ rất thân-tiết của Hồ-tôn-sư, nếu tiên-sinh muốn vào bái-yết thì hai chúng tôi xin tiến dẫn.

Tôn-hành-giả cái đầu cảm tạ mà rằng:

— Vâng! Xin nhờ hai ngài tiến dẫn cho tôi được vào bái-yết.

Đạo-sĩ nói:

— Hãy đợi một chút, để hai chúng tôi làm xong công-sự rồi, bây giờ sẽ cùng về.

Tôn-hành-giả nói:

— Người đã xuất gia, làm gì còn có công-sự?

Đạo-sĩ lấy tay trỏ bọn hòa-thượng ở trên bãi cát mà bảo rằng:

— Bọn kia làm việc cho chúng tôi đó. Tôi sự chúng nó hoài-biếng, cho phải ra đốc thúc đánh-đập mới xong.

Tôn-hành-giả cười mà bảo rằng:

— Hai ngài nghĩ lầm! Bọn hòa-thượng kia cũng là người xuất-gia tu-hành như mình, nếu sao cho ngài lại bắt người ta phải làm việc cho mình, và đốc-thúc đánh-đập người ta làm gì! (Còn nữa)

NÊN MUA ĐỒNG HỒ THẬT TỐT CHẾ TẠO Ở BÊN TÂY

LIP

Bảo hành 3 năm
Giá bán 13$00

Bán tại nhà CHABOT Hanoi
Ở xa hàng gửi theo cách lĩnh hóa giao ngân

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urotropine
Giá 1$50 một hộp

Sensationnel !!!
SIOU WA & Cie
Artistique verrier
TÉLEPHONE N° 595

Grand baisse pendant un mois sur tous les articles
du 1er au 30 Janvier 1927

A l'occasion de l'inauguration de notre nouveau magasin de la Rue des Pipes, N° 50, nous engageons vivement, nos chers clients, à venir visiter les stands où des Tableaux de maîtres se trouvent exposés.

Les portes remises leur seront accordées sur tous les articles: Tableaux en verre sculptés et gravés, glaces de toutes dimensions et de toutes épaisseurs, cadres en bois pour photos, glaces argentées, etc.
3070

PHÒNG THÁM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB
32 Phố Đồng-Khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chất đau-đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.
Có phòng khám bệnh cho người Annam, mở cả ngày.
Tính giá riêng 3065

DELEULE & DETOUILLON
76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng

XE-ĐẠP TERROT:
Thượng hạng ..... 75$00
Hạng đi đường xa B 68.00
Hạng đi đường xa A 66.00
XE-ĐẠP ALCYON:
Thượng hạng 72.00
Hạng đi chơi 66.00
Hạng đi đường xa 54.00
XE-ĐẠP «DRAGON D'OR» 65.00
3056

NHÀ-BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những đó trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghíp.
Mắc bệnh ghíp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.
Muốn trị bệnh ghíp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rasool
0$60 một ống sáu cachets
3001

茂 MAO-SENG
57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi
MÁY MÓC SỐ 248

Hiệu tốt mở từ năm 1889, kể được 37 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chân-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.
Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệu tốt muốn mong đông khách.
Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.
6913 MẠO-THỊNH kính cáo.

BÁO ĐỨC THÙ ÂN

Vọng văn vấn thiết, nhà lương-y có kiến-thức cao-minh, nguy khốn chăm khu, người bệnh-tật mong gặp-gỡ tố độ. Tôi là bà đàm Đoàn Nam-Định. Hai phen trong bệnh, gặp thuốc hồi sinh, thực ơn đáng Tạm tinh-y-quán, số 91 phố Mã-mây, Hanoi. Công nả thần y tiên được đúng đã ba đời chuyên tâm nghiên cứu, thu được khí âm dương thay hồn luyện mấy tinh thuốc y phép chữ linh hiệu linh nghiệm lắm. Tôi thường mách nhiều người bệnh mới bệnh lâu cũng được khỏi cả. Xin kể các bệnh như sau này: Bệnh sốt ho, sốt thổ tả lị, đau bụng, sốt đầu nóng chân lạnh, liên miên chăm - trong, miệng răng khô mỏi đen, vong đương ngay cấp, hôn mê bất tỉnh, người thời kinh niên đau bụng, đau tức, miệng ứa nước dãi hoặc đau bụng, sống lưng, người bệnh phong đầu, mụt, chân tay sang lở, tê dại không cất nhắc được. Đàn-bà kinh nguyệt không đều, huyết hôi, huyết đen, huyết ít, huyết loãng, huyết tiêu, khí hư ra như nước gạo nước nâu, đau bụng, đau lưng, chóng mặt đứng đầu hoa mắt hoặc chăm đỗ, hoặc đẻ không nuôi, hoặc đẻ thiếu tháng.

Đàn ông mộng tinh, di tinh, loãng tinh, tân tinh, dương sự không hưng, giao dục trống ra, hoặc bị nóc giang-mai, nóc lậu vào trong cốt tủy, đái ra tính ra nước gạo ra như mỡ vật, hoặc đái ra máu, là ra máu, hoặc tiểu tiện bắt cấm, hoặc chỉ, cam sang ăn hiu mòn ăn bộ đến nỗi không đỉ. Người thời đau mắt, sinh màng sinh mộng, sinh mộng thịt, mộng mắt cua, mộng lồi ruột ốc. Trẻ con cam tả lị sinh bụng tinh giãu. Người thời bệnh ho lao, ho đàm, ho huyết, thổ huyết, khạc huyết chữa khỏi được nhiều. Các thứ bệnh nào thời có thuốc ý chế thành cao đơn hoàn tán, mỗi hòm 5$00, mua lẻ mỗi hộp mỗi chai 1$00. Người xa viết thư kể bệnh gửi thuốc đều ngay, người bản cũng xin thuốc cũng cho.

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng da dầy, đau da dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, kho tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.
Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.
Giá mỗi chai: 1$50
Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi
3001

茶心蓮牌菩薩
Chè Liên-tử hiệu Bồ-tát

TRUNG-QUỐC CHÈ VƯƠNG

BỒ-TÁT BÀI LIÊN-TÂM

VINH-MẬU HIỆU
Ở Hà-nội, phố hàng Ngang, số 25 — Ở Nam-định, phố Khách, số 144
Ở Hải-dương, phố Bông-kiều

chêm chạp nên bị lính nắm chép xét trong mình thì gặp được bốn gói thuốc à-phiện mỗi gói đựng 25 hộp, mỗi hộp 400 grammes ấn hiệu như hộp thuốc a-phiện của nhà thuốc à phiện Saigon bán ra vậy.

Đem ngay ta và bắp trả hỏi thì chàng ta khai tên là Nguyễn-văn-Thanh 21 tuổi và chịu thiệt tội của nó đã làm ra buôn thuốc a-phiện lậu.

Thanh tiếp thêm rằng: phần của nó thì là 110 đồng của người động loài với nó đã trên rồi đem 50 hộp thôi. Cả hai đều mua thuốc ấy của tên khách trú coi nhà quán ngày 11-6-27.

Quan trên mới tỏi tiếp: vậy chớ hả, đưa xuống tên ấy thuốc vậy sao nó có biết chỗ của Hàn-Truyền gần ở đâu đây chăng, thì Thanh oai ở nơi phường gà mé sau lại tàu.

M. Cassignol khi nghe vậy liền sang vài người lính đem Thanh xuống tàu hỏi thuốc và tên khách Hứa-Truyền luôn tuồn.

Ra sau lái tàu lạo xét đeo soát cùng chẳng gặp được một mớ thuốc là phiện chẳng được lối o.ung bốn kilos kẻ kêu tao thấy bọn làm công dưới tàu ra đóng cửa hàng gạo Thanh nhinh.

Bắn lên như vậy Thanh chỉ quyết tên Hứa-Truyền thôi,

Khách ta chối dai kêu oan mui hai không biết đến việc buôn thuốc a-phiện lậu ấy nhưng bị thanh đã quyết nên phải đem khách ta về bắp trả hỏi lại rồi sẽ nay.

Bắn đó đem đã khuya rồi khó thể lạo xét nữa nên đặng nên ông Cassignol mới đem linh lạo bờ về bắp.

Sang bữa sau xét lại thì gặp trong chiếc sampot số 5 ở mé sau lái tàu mở gói bỏ lên mỗ ra xem thì trong gói ấy có cả thảy 191 hộp thuốc nữa.

Hai tên đã bị sắt rọ sẽ tên thứ ba thì đương em 50 hộp thuốc bỏn ha đi bán.

CHÂU-BỐC

Một đêm ăn cướp ba nhà. — Tại làng Xuân-tô tuộc huyện Tình-bảo mới xảy ra một vụ ăn cướp sát nhơn rất ghê gớm làm cho ai trông thấy cũng phải ớn đến lòng. Mười một giờ khuya (10-6-27) một jổ ăn cướp Cao-mên ước hơn 10 đứa, kể đao, người gậy đến đánh nhà tên Canh, tên Um và tên Lương-Thận, chúng nó đánh luôn ba nhà, thâu đoạt hết tài vật, chém chịu người bị thương, vào đến ông, đâu bà vào sọn nữ, bốn người bị thương rất nặng, đã đem điều đó giải nhà thương Chân-đốc Lão xem rồi thì hương chức làng mới hay, bè hoàn chạy ra thì lại nó đã đi đào vi thương, thế mà chạy đến cho khỏi. Hương-quản, hương-chánh, hương-tuần, hương-sự đồng tâm hiệp lực tìm tòi, sang đến ấy tới bắt đăng 9 tháng của-đó, 3 cây dao rồi giả gom cả rồi và nay, đã giải tới quan chủ quận ngày 11-6-27.

Vụ nầy còn tra xét rồi sẽ giải ra tòa, chớ nay kêu án. Thiệt khá kỉ cho bốn ông: Hương quản Lê-văn-Cưu, hương chánh Lê-văn-Sô, hương tuần Đặng văn-Tuấn và hương bộ Sác, hết nghĩa vụ làm làng, hết bổn phận khôi nô với hương tâm, nên ở ông đây không bắt đặng đăng sôn-đồ này thì dễ hại cho đồng bạn là biết bao nhiêu nữa.

Vậy quan trên cũng nên ban thưởng cho mấy ông kể tên trên đây, một cách nào cho xứng đáng, đặng phần khích cái lòng khẳng khái, cam đảm sắn mấy ông, trước là làm gương cho gương chức sau chỗ khác, sau là cho xứng cái hiệu công tác thưởng.

C. L. B.

Dépuratif Ribal
Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc nầy rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.
Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.
Giá tiền: 0$80
BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi
30.3

YVES — M. GRENÈS
ĐẠI-LÝ THƯƠNG-MẠI CÓ PHÁT-THỆ
3, Boulevard Jauréguiberry, Hanoi

Ngày thứ ba mồng năm juillet năm một nghìn chín trăm hai mươi bảy. — Hồi tám giờ rưỡi sáng, sẽ bán đấu-giá ở phố hàng Buồm, số 132, Hanoi, các thứ đồ-đạc, vật-liệu và hàng-hóa về việc thanh-toán của M. Quan-Hiên-Nang tức An-Hoa là bào-chế Trung-hoa ở Hanoi, do Tòa án thương-mại Hanoi, kết án ngày hai mươi ba Avril, năm một nghìn chín trăm hai mươi bảy.

Những hàng-hóa thì bán từng lô một là những thứ thuốc bắc, và các thứ đồ-đạc vật-liệu là: những giá bán thuốc, tủ kính, quầy thu tiền, ghế dài, bảng, hộp và lọ đựng thuốc, cối tan thuốc, rao thái thuốc, biển, cân, vân vân.

Việc phát-mại này do Monsieur Grenès đại-lý thương-mại có phát-thệ đứng chủ trương.

Bán tiền ngay và người mua không phải chịu phí tổn gì cả.

Việc phát-mại này do M. Grenès là đại-lý về việc thanh-toán của M. Quan-Hiên-Nang tức An-Hoa xin thi-hành, chiếu theo lệnh của quan Dự-thẩm ủy-viên về việc thanh-toán ngày mười bảy Juin năm một nghìn chín trăm hai mươi bảy.

Muốn hỏi gì thì hỏi tại Monsieur Yves — M. Grenès, đại-lý về việc phát-mại này.

Tại Hanoi, ngày 18 Juin 1927.
Ông Đại-lý Thương-mại có phát-thệ
Ký tên: YVES — M. GRENÈS
7.061

Lại mới sang
Gương Hongkong bằng sắt có vàng đồng Gương Hongkong toàn bằng đồng, cột vuông, cột tròn, có nhiều kiểu mới rất nhẹ.
Các kiểu gương soi mặt các thứ khang trạm lối mới.
Gương soi chém cạnh có thứ to đến 2 thước tây.
Hiệu Trình-Xuân-Nghĩa
56 bày, phố hàng Gai, Hanoi

記 YU-KÝ 裕
39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhõn-kính, đồ xứ, vân vân.
Công việc làm rất khéo, giá hàn tiện rất hạ. Nhân dịp lễ Chính-chung (14 Juillet 1927) gần đến, bản-hiệu định từ ngày 15 Juin cho đến 14 Juillet bán rất hạ giá để chiêu-khách.
Qui-khách mua hàng thì được giảm từ 5% cho đến 10% theo như thứ hàng gì.
GIẤY NÓI SỐ 629

Rượu bổ-đào:
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và soát-nhãn cho kĩ kẻo nhầm to!!!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mài ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ «Tonique Tonkinois» là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn: từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÉS
54, Phố Tràng-tiền, 54
HANOI
Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.
3001

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI:
«NHỮNG KẺ KHỐN NẠN»
(LES MISÉRABLES)
Soạn giả: Victor Hugo
Dịch-giả: Nguyễn-văn-Vĩnh
VĂN PHÁP VÀ VĂN QUỐC-NGỮ ĐỐI NHAU

GIÁ BÁN. Phần thứ nhất, quyển thứ	1, mỗi quyển.		0$50
— —	2,	—	0.45
— —	3-4,	—	0.35
— —	5-6,	—	0.45
— —	7-8,	—	0.65
Phần thứ hai, quyển thứ	1,	—	0.45
— —	2-3,	—	0.50
— —	4-5-6,	—	0.60
— —	7-8,	—	0.50
Phần thứ ba, quyển thứ	1-2-3,	—	0.55
— —	4-5-6-7,	—	0.65
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển			0.20
cả 11 quyển gói làm một.			1.80

Quyển thứ 3 và 4, phần thứ nhất đóng chập một.
— 5 và 6, — —
— 7 và 8, — —
— 2 và 3, phần thứ hai —
— 4-5 và 6, — —
— 7 và 8, — —
— 1-2 và 3, phần thứ ba —
— 4-5-6 và 7, — —

Thuốc trị chứng thổ tả
HIỆU «CÁI THÁP»

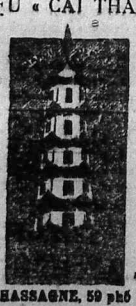

Thứ thuốc này chế ra để chuyên-trị chứng thổ tả mới mắc phải cùng là các chứng đau ở bộ máy tiêu-hóa (dạ-dày, ruột).

Thuốc ấy chế bằng các chất trị được đủ các chứng do bệnh ấy sinh ra.

Thuốc uống rất êm và trị các chứng đau trong dạ dày, trong đại (iểu tràng rất thần-hiệu. Thuốc ấy uống thì khỏi hẳn chứng buồn lợm, buồn nôn và chứng đau bụng dữ-dội trước khi và sau khi nôn.

Thuốc có chất làm cho chóng đỡ chứng đi rửa và cầm tiết hẳn được chứng đi rửa, lại khiến cho người bệnh chóng thấy khoan-khoái trong mình và chóng lại sức.

Trong thuốc ấy lại có chất bồi tim làm cho quả tim mạnh mẽ lên và làm cho khí áp mình được phát nhiệt chóng được.

Thuốc ngọt rất dễ uống, không có công phạt gì cả.

Phàm những chứng đi rửa, thổ, không phải là thổ tả, cũng đều uống được cả.

Người lớn: Cứ 2 giờ nông một thìa lớn (thìa xúp).

Trẻ con: Cứ 2 giờ uống một thìa nhỏ (thìa cà-phê).

Chỉ ở hiệu Bào-chế CHASSAGNE, 59 phố Paul Bert, Hanoi có bán thuốc này mà thôi.

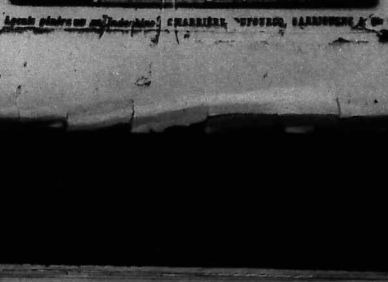

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ - Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Bình ghẻ chốc

Đau nhứt trong chốn cùng

LÁC, NGHỨA, DA TRẮY KHÔ, NỨC: Chế cùng bất kỳ bình chứng nào ngoài da-thân thì trị tuyệt một cách hay, nhờ thuốc thoa

FLORENTINE

Các ông dùng thử một lần, coi nó quả thuốc thiệt hiệu-nghiệm vậy chăng. Cả cả người đã chữa chác hay thội t Chai các nhà thuốc và tại số: 82, R. de Grenelle Paris. Thuốc đến FLORENTINE

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯƠN của ông LƯƠNG-Y DEHAUT mà XÒ thì chẳng cần chi phải CỰ ĂN

và an dưỡng trong phòng. Thuốc hươn này dễ nống tiêm và đã mau xỉ lại xỉ rất êm thấm.

Bán tại Khu ông Lương-y DEHAUT, 147, Pasteur, St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đều có bán.

INJECTION PEYRARD

Thuốc thục hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ ĐỂ TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU mới bị hay là có đã lâu rồi

Trong 233 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 221 người (Y theo lời phúc các lương-y ở Alger)

Bán cùng các nhà thuốc có danh.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bàng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 1$00 3001

Muốn trị bệnh rôm sảy, thì dùng thuốc LE SUDOR thật là công-hiệu vô-song!

Vì thuốc ấy làm cho khỏi ngứa-ngáy.

Vì thuốc ấy làm cho da-dẻ được mát mẻ dễ chịu.

Mỗi hộp: 0$50

Có cả cái chấm bột nữa

CHỈ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ:

CHASSAGNE

Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi có bán thôi.

Urocédrol Gallo

Thuốc mới trừ bệnh lậu, chế bằng Essence de Cédrus Atlantica. Tốt hơn các thứ thuốc đàn-hương không bao giờ làm đau thận, và trị bệnh rất chóng.

BÁN TẠI.

Hanoi, hiệu Chassagne.

Haiphong, hiệu Brousmiche.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống, Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra ho phổi, làm cho hay ho nặt.

ẤY LÀ: THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU BÒ 1$40

3003

THUỐC CHỮA BỆNH KHÔNG NGỦ VÀ NHỮNG BỆNH ĐAU THẦN-KINH CỦA ĐÀN BÀ

Cái sức khỏe của đàn bà con gái thứ nhất là do ở bộ thần-kinh. Nếu đã mắc phải bệnh không ngủ, bệnh dật mình, bệnh say nắng, bệnh đau lưng, bệnh thương gân, bệnh đau ngực, bệnh buồn rầu, bệnh khó thở, bệnh đau đón, bệnh bức rức, các bệnh đó thường chuyển sang bệnh đau dạ dày, như thế thì nên uống thứ thuốc *Neurinase*. Thuốc này sẽ chữa khỏi bệnh đau thần-kinh mà bệnh ấy làm cho người ta khổ sở ở đời, nào sinh ra bệnh thương gân và các bệnh khác thuộc về thần-kinh nữa. Ở các xứ nóng mà uống thuốc *Neurinase* này thì ngủ được ngon giấc.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

3045

KỲ TÊN KHÔNG RỠ

nên quên xin các ngài mua hàng khi có việc gì rất thư đài bài báo-quán, thì cho biết cái số tên ở từ giấy gói hàng, hoặc là gởi cho bá-quán cái giấy quán ký, để cho người tìm để tìm kiếm. Kẻo các ngài thường hay kỳ tên vẩn tắt, hoặc thiếu quá, không sao đọc được, thành ra nhiều khi bản-quán không biết ai mà trả lời.

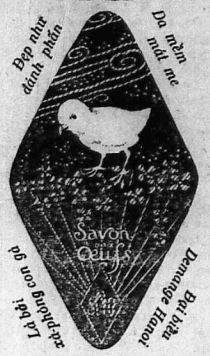

GRANDS MAGASINS REUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

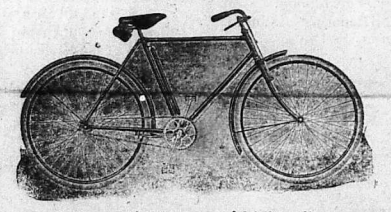

Xe-đạp «MORO» đã lắp thành xe, cả bánh, ru-lip, chắn bùn, 1 máy hãm. . . . . Giá: **400** frs.

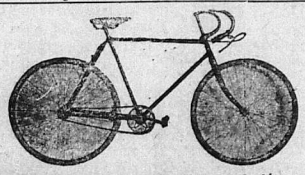

Xe-đạp «MORO» chạy thi Tour de France, đã lắp thành xe, moyeux à aillette đủ cả. Giá đặc-biệt: **650** frs.

Xin mời đến xem xe ở bản-hiệu

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-tăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI.

ŒNO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm yếu đàn bà ở cữ . . . . . Một lít:* 9$40

Trước khi ăn cơm uống một cốc cốn.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* 1,95

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* 1,25

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai:* 1,25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai:* 0,80

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay tiền gởi hàng phần người mua phải chịu 3003

Trong các thứ rượu Cassis

thì

RƯỢU CASSIS FOURNIER

DEMARS

là

NGON NHỨT

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thụ-xá, Saïgon, Pnom Penh. 3007

Thuốc trị chứng thổ-tả

Nhà nào cũng phải trữ thứ thuốc này để phòng trị chứng thổ-tả.

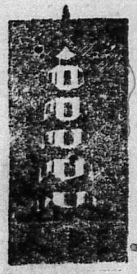

Thứ thuốc hiệu « Cái tháp » này là thuốc chuyên trị chứng thổ tả thần-hiệu vô song.

Vì thuốc ấy:

Có vị chữa cầm ngày chứng đi tả;

Có vị bổ cho quả tim được mạnh mẽ lên;

Có vị làm cho thân-thể khỏi phát lãnh;

Có vị làm cho chỉ hãn chứng thổ.

Chỉ ở hiệu Bào-chế **CHASSAGNE** *59 phố Paul Bert Hanoi có bán thứ thuốc trị bệnh thổ tả rất thần-hiệu ấy thôi.*

Thuốc mới bài, uống vào lổ miệng, trị

BÌNH TIÊM LA

Uống thế khỏi chích thuốc

SIGMARGYL

Laboratoire Chimiothérapique, 2, Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.

THUỐC

MUSCULOSINE BYLA

VITAMINÉE

LÀ NƯỚC THỊT NGUYÊN CHẤT NẤU ĐẶC LẠI

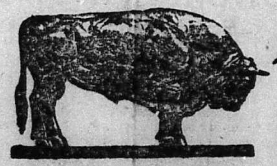

Là một thứ thuốc bổ rất mạnh

TRONG

NHỮNG KHI GẦN CỐT SUY-NHƯỢC,

NHỮNG LÚC THAO-LUYỆN MÀ MỆT NHỌC,

HOẶC NHỮNG LÚC MẮC BỆNH MỚI KHỎI

Thân-thể khang-thái

Sức-lực cường-kiện

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chi-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi: 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

Tư bản dự định: Francs 72.000.000

Tư bản nộp rồi: » 68.400.000

Tổng cộng khoản dự-bị ngân ngày 30 Juin 1294: » 81.049.020

Chánh quán tại: Paris (VIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiệu viết tắt để gởi điện-tín: INDOCHINE. 3043

Certifié l'insertion — Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN